

รายงานการวิจัย

เรื่อง

แนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม
ในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

คณะผู้วิจัย

อารียา	บุญทวี	ที่ปรึกษา
วชิรพงศ์	มณีนันท์วัฒน์	ที่ปรึกษา
สุรพล	โตะเสีดา	ผู้วิจัย

ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ฉะเชิงเทรา

๒๕๕๖

Quality Assurance

รายงานการวิจัย

เรื่อง

แนวทางการสร้างมาตรฐานการทำงานบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม
ในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

คณะผู้วิจัย

อารียา

บุญทวี

ที่ปรึกษา

วชิรพงศ์

มณีนันท์วัฒน์

ที่ปรึกษา

สุรพล

ไต่ะสีดา

ผู้วิจัย

ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ฉะเชิงเทรา

๒๕๕๖

ชื่อเรื่อง : แนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม
ในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

ที่ปรึกษา : นางสาวอารียา บุญทวี นางสาวสุนทรีย์ ธรรมสุวรรณ
นายวชิรพงศ์ มณีนันทวัฒน์ นายธีรวุฒิ กลิ่นด้วง

ผู้วิจัย : นายสุรพล โต๊ะสีดา

หน่วยงาน : ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

ปีงบประมาณ : ๒๕๕๖

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาแนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม ในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ และเพื่อกำหนดมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

การศึกษาวิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร กรรมการสภาคณาจารย์ กรรมการศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น กรรมการสโมสรนักศึกษา ๕ คณะ และกรรมการสภาวัฒนธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

๑. แนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๘๗

๒. แนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ คือ มาตรฐานด้านนโยบาย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๔.๐๓ รองลงมามาตรฐานด้านการส่งเสริม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๘๕ และมาตรฐานด้านการเผยแพร่ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๘๓

คำสำคัญ : การสร้างมาตรฐาน การทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม การประกันคุณภาพการศึกษา ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น

Title : A Study of Standardized Measures used to sustain Thai Art and Culture
in accordance with the Educational Quality Assurance regulations of
Rajabhat Rajanagarindra Local Art & Cultural Centre

Research Advisor : Miss Areeya Boonthawee, Miss Soontaree Thummasuwan,
Mr. Vachirapong Maneenanthiwat and Mr. Thirawut Klinduang

Researcher : Mr. Surapol Toseeda

Department : Local Art & Cultural Centre of Rajabhat Rajanagarindra University

Fiscal Period : 2013

Abstract

This research aimed to study the possibility to set up standardized measures for the sustainability of Thai Art and Culture in compliance with Educational Quality Assurance components of the Local Art & Cultural Centre of Rajabhat Rajanagarindra University as well as to establish such standardized measures.

The sample group of this study included members of the university management team, lecturers, administrative personnel, committee members of Rajabhat Rajanagarindra University Faculty Senate, committee members of the Local Art & Cultural Centre, committee members of the Student Association from 5 faculties and committee member of the Council of Cultural Affairs in Chachoengsao. In addition, Frequency, Percentage, Mean, and Standard Deviation were applied as statistical measurements to analyze the data collected.

The results of the study showed that

1. In general, the standardized measures for the sustainability of Thai Art and Culture according to the Educational Quality Assurance components got 3.97 score and were well satisfied by lecturers as well as other personnel both in Rajabhat Rajanagarindra and the Council of Cultural Affairs.

2. When considering in details, the standardized measures for the sustainability of Thai Art and Culture according to the Educational Quality Assurance components were highly satisfied. The findings were presented that Policy measures had 4.03 score, Support & Encouragement measures had 3.95 score and Campaign & Publicity measures got 3.93 score respectively.

Key Words : Standardized measure, Sustainability of Thai Art & Culture, the Educational Quality Assurance, Local Art & Cultural Centre

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเรื่องแนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ฉบับนี้สำเร็จ ล่วงได้ตามความมุ่งหมาย ผู้วิจัยต้องขอขอบพระคุณศาสตราจารย์สุชาติ เกาทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชุมศรี นพวงศ์ ณ อยุธยา อาจารย์วิชัย พงษ์โหมค ผู้ทรงคุณวุฒิของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น และคณะกรรมการประจำศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น ทุกท่านที่ได้ให้แนวทางในการสร้างแบบสอบถามและให้คำปรึกษาแนะนำการเก็บข้อมูล จากการประชุมคณะกรรมการประจำศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๗ ณ ห้องโชคโสภณ ชั้น ๓ อาคารราชนครินทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

รวมทั้งขอขอบคุณผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร ผู้นำนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ และสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดฉะเชิงเทราที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ เพื่อนำไปพัฒนางานทางด้านศิลปะ วัฒนธรรมและการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลแก่องค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับงานด้านทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมต่อไป

ผู้วิจัย

เมษายน ๒๕๕๗

คำนำ

งานวิจัยเรื่อง แนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพ การศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรม และท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ เป็นผลมาจากข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในปีการศึกษา ๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ที่เสนอแนะให้ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรม และท้องถิ่น ทำงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับประกอบที่ ๕ ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ผู้วิจัยขอขอบคุณ ผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร และนักศึกษา รวมทั้งภาคีเครือข่าย ที่เกี่ยวข้องกับการงานศิลปะ วัฒนธรรม ที่กรุณาให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถาม และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยเรื่องนี้จะนำไปพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาระดับประกอบที่ ๖ การทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรม และองค์ประกอบที่ ๕ ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ราชชนครินทร์ได้

ผู้วิจัย

เมษายน ๒๕๕๖

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
คำนำ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ฅ
บทที่	
๑ บทนำ.....	๑
ความสำคัญของเรื่องและปัญหาการวิจัย.....	๑
วัตถุประสงค์.....	๒
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	๒
ขอบเขตการศึกษา.....	๓
นิยามจำกัดความ.....	๓
แผนการดำเนินงาน.....	๕
๒ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง.....	๖
ประวัติความเป็นมาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น.....	๖
โครงสร้างองค์การและการบริหารงานศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น.....	๑๐
ทฤษฎีและแนวคิดการสร้างมาตรฐาน.....	๑๔
การสร้างมาตรฐานคุณภาพทางศิลปะ วัฒนธรรมของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรม และท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.....	๑๕
แนวคิดการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม.....	๒๐
เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๒๕

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
๓ วิธีดำเนินการวิจัย.....	๒๘
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	๒๘
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	๒๘
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	๓๐
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	๓๐
๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	๓๑
สถานภาพของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	๓๑
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	๓๑
๕ สรุปผลและข้อเสนอแนะ.....	๔๑
สรุปผลการวิจัย.....	๔๓
อภิปรายผล.....	๔๖
ข้อเสนอแนะ.....	๔๗
บรรณานุกรม.....	๔๘
ภาคผนวก.....	๕๑

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
๑ แสดงแผนการดำเนินงาน.....	๕
๒ เกณฑ์การประเมินคุณภาพ องค์ประกอบที่ ๖ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม.....	๒๑
๓ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล.....	๓๒
๔ ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	๓๕

สารบัญภาพ

ภาพ

หน้า

๑	โครงสร้างองค์การและการบริหารงานศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น.....	๑๐
---	--	----

บทที่ ๑

บทนำ

ความสำคัญของเรื่องและปัญหาการวิจัย

ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น ดำเนินงานทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม เป็นพันธกิจหลักด้านหนึ่งของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักทำหน้าที่ศึกษา ค้นคว้า วิจัย ภูมิปัญญา สืบสานประเพณี วัฒนธรรม ร่วมกับหน่วยงานภายในและภายนอก เพื่อการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างสรรค์ เป็น ศูนย์ ข้อมูล ท้องถิ่น และ แหล่ง เรียนรู้ ด้าน ศิลปะ วัฒนธรรม และ ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้กับเยาวชน นักเรียน นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไป เป็นหน่วยประสานงาน และเผยแพร่ความรู้ด้านศิลปะ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่สอดคล้องกับการจัดการเรียน การสอนของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถพัฒนาความรู้อันจะส่งผลให้เกิด การแก้ปัญหาของชุมชนและท้องถิ่นอย่างยั่งยืน ตลอดจนร่วมสร้างจิตสำนึกและ การเรียนรู้ศิลปะ วัฒนธรรมตามวิถีไทย สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ศิลปะ วัฒนธรรมในแต่ละอำเภอ เพื่อจัดทำ หนังสือ วารสาร และข้อมูลของท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม

งานทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม เป็นงานในบริบทของการอนุรักษ์ ส่งเสริม ศึกษา ค้นคว้า วิจัย สืบ สาน ถิ่นทอด พัฒนาและสร้างสรรค์ ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัย ราชภัฏราชชนครินทร์ จึงได้ดำเนินการควบคู่ไปกับการประกันคุณภาพการศึกษาโดยมีแผนการเชื่อมโยง บูรณาการงานทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม กับการเรียนการสอน การบริการวิชาการและวิจัย ซึ่งส่งผลดีต่อการบรรลุตามเป้าหมาย ตัวชี้วัด นโยบาย ประเด็นยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ได้ขับเคลื่อนงานทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง มีกิจกรรมที่หลากหลายทั้งที่เกิดจากภายในและ ภายนอกมหาวิทยาลัย มีผลงานได้รับรางวัลและเผยแพร่สู่สากลในนามบุคคลและหน่วยงาน นอกจากนี้ยัง ได้จัดทำองค์ความรู้และจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมให้กับเยาวชน นักเรียน นักศึกษา และ ผู้สนใจทั่วไป ให้ ความ สำคัญ กับการ เรียนรู้ ภูมิ ปัญญา ท้อง ถิ่น การเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และการดำเนินชีวิตแบบพอเพียง รวมถึงบทบาทในการพัฒนา เยาวชน นักเรียน นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไปกับการพัฒนาการเรียนรู้ศิลปะ วัฒนธรรมไทยผ่าน กระบวนการฝึกอบรม การจัดค่ายกิจกรรม นิทรรศการและการประกวด เชื่อมโยงและเปิดเวทีแลกเปลี่ยน ปฏิบัติงานร่วมกับศิลปินระดับชาติและระดับนานาชาติ

ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น ได้ตระหนักถึงความสำคัญเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา จึงได้จัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น โดยยึดกรอบแนวทางในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน จากคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ปีการศึกษา ๒๕๕๕ - ๒๕๕๖ และของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ การประเมินคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)

ดังนั้น ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มีพันธกิจในการส่งเสริมด้านการอนุรักษ์ ทำนุบำรุงและสร้างสรรค์ศิลปะ วัฒนธรรม ควบคู่ไปกับการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษา จึงได้จัดทำรายงานการวิจัยเรื่องแนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ขึ้นเพื่อการประเมินคุณภาพการศึกษา ตามองค์ประกอบที่ ๖ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และตัวบ่งชี้ ๖.๑ ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และองค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อศึกษาแนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์
๒. เพื่อกำหนดมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ได้ทราบถึงแนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์
๒. เกิดมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์

ขอบเขตการศึกษา

๑. ศึกษาแนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์
๒. ระยะเวลาการศึกษาข้อมูลตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๖ ถึง เดือนมิถุนายน ๒๕๕๗

๓. ศึกษาข้อมูลจากหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ดังนี้

หน่วยงานภายใน ได้แก่

- คณะครุศาสตร์
- คณะวิทยาการจัดการ
- คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
- บัณฑิตวิทยาลัย
- สภาคณาจารย์และข้าราชการ
- ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น

หน่วยงานภายนอก ได้แก่

- สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา
- สภาวัฒนธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา

นิยามจำกัดความ

การมาตรฐาน (Standardization) หมายถึง กิจกรรมในการวางข้อกำหนดเกี่ยวกับปัญหาสำคัญที่อยู่หรือที่จะเกิดขึ้น เพื่อให้เป็นหลักเกณฑ์ที่มีใช้กันทั่วไปจนเป็นปกติวิสัย โดยมุ่งให้บรรลุถึงความสำเร็จสูงสุดตามข้อกำหนดที่วางไว้ ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดการปรับปรุงความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์ กรรมวิธี และการบริการตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

การประกันคุณภาพการศึกษา (Quality Assurance) หมายถึง การบริหารจัดการและการดำเนินการตามภารกิจปกติของสถาบันการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพที่ดี นั่นคือ ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามปรัชญาและภารกิจของการจัดการศึกษาของแต่ละสถาบัน และต้องเป็นไปตามนโยบายการพัฒนาการอุดมศึกษาของประเทศไทย

การทำนุบำรุง หมายถึง การให้ความสำคัญและเห็นถึงคุณค่าที่จะต้องดูแลรักษาให้คงอยู่ในสภาพที่ดี และสมบูรณ์ทั้งในปัจจุบัน และเพื่ออนาคต

ศิลปะ หมายถึง งานสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมสร้างความสุนทรีย์ ความงาม และความสุขแก่ผู้คน สภาพแวดล้อม และสังคม ซึ่งพัฒนาการยกระดับความมีรสนิยม ความสุนทรีย์ และเข้าใจคุณค่าทางศิลปะ ซึ่งมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของมนุษย์ เป็นการนำศิลปะไปใช้ในการส่งเสริมพัฒนาอาจารย์และนักศึกษา

วัฒนธรรม หมายถึง ความเจริญงอกงามของมวลมนุษย์ที่มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง เช่น เรื่องความคิด ความรู้สึก ความเชื่อ ก่อให้เกิดวัฒนธรรม โดยสามารถเห็นได้จากพฤติกรรมในวิถีชีวิตและสังคม รวมทั้งผลที่เกิดจากกิจกรรมหรือผลผลิตกิจกรรมของมนุษย์ วัฒนธรรมมีลักษณะเฉพาะและมีลักษณะสากล เปลี่ยนแปลงตามสมัยนิยม วัฒนธรรมปัจจุบันที่ดี ควร มีความสอดคล้องกับความเป็นสากล แต่มีรากฐานของวัฒนธรรมตนเองที่มีคุณค่า สำหรับวัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง วัฒนธรรมที่แสดงความเป็นอุดมศึกษาที่ถือเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม มีความเจริญงอกงามทางปัญญา ความรู้ ความคิด ทักษะคิด และจิตใจ การมีน้ำใจเสียสละและการมีส่วนร่วมกับสังคม สามารถเป็นผู้นำที่ดีและเป็นที่ยิ่งของสังคม มีวัฒนธรรมในวิถีชีวิตมหาวิทยาลัยที่น่าศรัทธาเป็นที่ยอมรับ มีบทบาทต่อการปกป้องวัฒนธรรมที่ดีงามของไทย และพัฒนาแนวทางการดำรงชีวิตท่ามกลางกระแสวัฒนธรรมสากลได้เหมาะสมอย่างฉลาดรู้

แผนการดำเนินงาน

ตาราง ๑ แสดงแผนการดำเนินงาน

กิจกรรม	ระยะเวลา	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ผู้รับผิดชอบ
๑. ประชุมคณะกรรมการประจำศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรม และท้องถิ่น เพื่อกำหนดรูปแบบและแนวทางในการสร้างมาตรฐาน	๒๒ มกราคม ๒๕๕๗ ณ ห้องโชคโสภณ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์	ได้รูปแบบและแนวทางการสร้างมาตรฐาน	ผู้บริหารและบุคลากรศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรม และท้องถิ่น
๒. นำแนวทางการสร้างมาตรฐานให้ผู้เชี่ยวชาญทางสังคมศาสตร์ตรวจสอบ	๒๗ มกราคม ๒๕๕๗	ได้แนวทางการสร้างมาตรฐาน	อาจารย์วิชัย พงษ์โหมค กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น
๓. ประสานกับคณะ ศูนย์ สำนัก และหน่วยงานภายนอก ในการแจกแบบสอบถามการสร้างมาตรฐาน	๑๗ – ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗	เกิดการมีส่วนร่วมในระดับคณะ ศูนย์ สำนัก และหน่วยงานภายนอก	นายสุรพล โต๊ะสีดา เจ้าหน้าที่วิจัย
๔. สั่งเคราะห์ข้อมูลและสรุป	มีนาคม – เมษายน ๒๕๕๗	เกิดแนวทางการสร้างมาตรฐานทางศิลปะ วัฒนธรรม	นายสุรพล โต๊ะสีดา เจ้าหน้าที่วิจัย
๕. นำผลสรุปเผยแพร่หน่วยงานภายในและหน่วยงานภายนอก	พฤษภาคม ๒๕๕๗	นำไปใช้ในงานประกันคุณภาพการศึกษา ในองค์ประกอบที่ ๖ และ องค์ประกอบที่ ๕	นายสุรพล โต๊ะสีดา เจ้าหน้าที่วิจัย

บทที่ ๒

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัย เรื่องแนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิดและรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องสำหรับเป็นพื้นฐานในการวิจัยประกอบไปด้วย

๒.๑ ประวัติความเป็นมาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น

๒.๒ โครงสร้างองค์การและการบริหารงานศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น

๒.๓ ทฤษฎีและแนวคิดการสร้างมาตรฐาน

๒.๔ การสร้างมาตรฐานคุณภาพทางศิลปะ วัฒนธรรมของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

๒.๕ แนวคิดการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

๒.๖ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ ประวัติความเป็นมาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น

ประวัติความเป็นมา

ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ เดิมคือหน่วยเพราะะห์ วัฒนธรรม วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา ทำหน้าที่ศึกษาค้นคว้าเก็บรวบรวมข้อมูลทางวัฒนธรรมของท้องถิ่น และข้อมูลทั่วไป ตั้งขึ้นในปี พ.ศ. ๒๕๑๖

ต่อมาได้เปลี่ยนเป็น ศูนย์วัฒนธรรม วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา ครั้นเมื่อ สำนักงานคณะกรรมการ วัฒนธรรมแห่งชาติ ได้กระจายงานออกสู่ภูมิภาคต่าง ๆ โดยให้จังหวัดที่มีวิทยาลัยครู ใช้วิทยาลัยครูเป็นศูนย์ วัฒนธรรมจังหวัด ส่วนจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครูให้ใช้โรงเรียนประจำจังหวัด เป็นศูนย์กลางการดำเนินงาน

วิทยาลัยครูฉะเชิงเทราจึงดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติควบคู่กันไป ด้วย จวบจนปัจจุบัน

ผู้บริหารงานด้านวัฒนธรรมของหน่วยประเคราะห์ ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดละโว้ สำนักงาน
ศิลปวัฒนธรรม และศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ได้แก่

๑. อาจารย์สุจิรา	ยงเยี่ยมงาม	พ.ศ. ๒๕๑๖	ถึง	พ.ศ. ๒๕๒๐
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธานี	पालสุทธิ	พ.ศ. ๒๕๒๐	ถึง	พ.ศ. ๒๕๒๔
๓. อาจารย์ดำรงเกียรติ	นกสกุล	พ.ศ. ๒๕๒๔	ถึง	พ.ศ. ๒๕๒๘
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชุมศรี	นพวงศ์ ณ อยุธยา	พ.ศ. ๒๕๒๘	ถึง	พ.ศ. ๒๕๔๑
๕. อาจารย์เรณู	ขวัญฉาย	พ.ศ. ๒๕๔๑	ถึง	พ.ศ. ๒๕๔๕
๖. อาจารย์จินดา	เนื่องจำนงค์	พ.ศ. ๒๕๔๕	ถึง	พ.ศ. ๒๕๕๖
๗. อาจารย์อารียา	บุญทวี	พ.ศ. ๒๕๕๖	ถึง	ปัจจุบัน

ปรัชญา

อนุรักษ์ พัฒนา สร้างสรรค์ ศิลปะ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

วิสัยทัศน์

มุ่งสู่ความเป็นเลิศด้านศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการบริการชุมชน

พันธกิจ

- ส่งเสริมหน่วยงานให้เป็นองค์กรที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศทางด้านศิลปะ วัฒนธรรมและการบริการชุมชน
- ส่งเสริมการจัดกิจกรรม โดยเน้นการมีส่วนร่วมในการสร้างจิตสำนึก และการเรียนรู้ ศิลปะ และวัฒนธรรมไทย ผสมผสานให้สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน
- ส่งเสริมด้านการอนุรักษ์ ทำนุบำรุงและสร้างสรรค์ศิลปวัฒนธรรม เป็นที่พึ่งทาง ภูมิปัญญาแก่ชุมชน
- การสร้างเครือข่ายทางศิลปะ และวัฒนธรรม ในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ เพื่อส่งเสริมการเผยแพร่อัตลักษณ์ความเป็นไทยให้คงอยู่อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

๑. มุ่งพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางข้อมูล และแหล่งเรียนรู้ทางศิลปะและวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๒. เพื่ออนุรักษ์ พัฒนา และสร้างสรรค์ โดยส่งเสริม สนับสนุน และเผยแพร่ศิลปะ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓. เพื่อประสานความร่วมมือกับเครือข่าย อันจะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ และร่วมแก้ปัญหาของชุมชนและท้องถิ่น

เป้าหมายการดำเนินงาน

๑. ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น ดำเนินงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม เป็นพันธกิจหลักด้านหนึ่งของมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักทำหน้าที่ศึกษาค้นคว้า วิจัยภูมิปัญญา สืบสาน ประเพณี วัฒนธรรม ร่วมกับหน่วยงานภายในและภายนอก เพื่อการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างสรรค์
๒. เป็นศูนย์กลางข้อมูลท้องถิ่นและแหล่งเรียนรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้กับนักศึกษา เยาวชน และประชาชน
๓. เป็นหน่วยประสานงานและเผยแพร่ความรู้ด้านศิลปะและวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยฯ เพื่อให้มหาวิทยาลัยฯ สามารถพัฒนาความรู้อันจะส่งผลให้เกิดการแก้ปัญหาของชุมชนและท้องถิ่นอันยั่งยืน
๔. ร่วมสร้างจิตสำนึกและการเรียนรู้ศิลปะและวัฒนธรรมตามวิถีไทย
๕. สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ศิลปะและวัฒนธรรมในแต่ละอำเภอ เพื่อจัดทำหนังสือ วารสาร และข้อมูลของท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม

แนวโน้ม/ภาพอนาคตที่เกี่ยวข้องกับศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น

๑. สร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก
๒. การสร้างเครือข่ายเพิ่มขึ้น และร่วมกันดำเนินงานด้านศิลปะ วัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง
๓. มีการพัฒนาฐานข้อมูลและแหล่งเรียนรู้แบบมีชีวิต
๔. ส่งเสริม สนับสนุน ให้นักศึกษามีส่วนร่วมและมีศักยภาพเป็นผู้ดำเนินการกิจกรรมต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง และปลูกฝังให้เกิดจิตสำนึกด้านคุณธรรม จริยธรรม
๕. จัดทำประชาสัมพันธ์เชิงรุกร่วมกับหน่วยงานระดับท้องถิ่น และส่งเสริมหน่วยงานให้เป็นที่รู้จักในระดับชุมชนและจังหวัดใกล้เคียง
๖. มีสถานที่ (ห้องแสดงผลงานทางศิลปะ วัฒนธรรม) แสดงถึงเอกลักษณ์ของจังหวัดที่โดดเด่น (ในเมือง) ภายในมีหอประวัติ โรงละครมาตรฐาน ห้องแสดงผลงานนิทรรศการ ห้องประชุม สัมมนา และมีลานอเนกประสงค์ สำหรับจัดกิจกรรมลานวัฒนธรรม

๗. มีบุคลากรตามโครงสร้าง เพื่อให้เกิดความเข้มแข็ง ความต่อเนื่องอย่างเป็นระบบ
๘. มีการบูรณาการทางศิลปะ วัฒนธรรมให้สัมพันธ์กับรายวิชา
๙. ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผนและดำเนินกิจกรรม
๑๐. การจัดทำงานวิจัยที่ส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

อัตลักษณ์ ของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น

สร้างสรรค์งาน บูรณาการท้องถิ่น

ค่านิยมองค์กร (Core Values)

TEAMWORK คือ การทำงานเป็นทีมที่เข้มแข็ง

T = TEAM COOPERATION = การทำงานเป็นทีม

E = EQUALITY = ความเสมอภาคในการทำงาน และการสร้างขวัญ
กำลังใจในการทำงาน

A = ART = ศิลปะในการทำงาน

M = MORALITY = การมีศีลธรรม

W = WILLINGNESS = ความเต็มใจในการทำงาน และการบริการ

O = OPPORTUNITY = การให้โอกาสในการพัฒนาความก้าวหน้า และ
การพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

R = RESPONSIBILITY = ความรับผิดชอบในการทำงาน

K = KNOWLEDGED = ความรู้ความเข้าใจงาน

๒.๒ โครงสร้างองค์การและการบริหารงานศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น

ภาพ ๑ โครงสร้างองค์การและการบริหารงานศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น

บุคลากร

ด้านบุคลากรของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น ปัจจุบันประกอบด้วยบุคลากรจำนวน ๒ กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหารศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น ซึ่งเป็นอาจารย์ประจำมีวาระบริหาร ๔ ปี โดยมี คณะกรรมการดำเนินงานศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น จำนวน ๔ คน บุคลากรสายสนับสนุน จำนวน ๕ คน รวมทั้งสิ้น ๙ คน

การบริหารจัดการศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิตามโครงสร้างที่กำหนดตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย และคณะกรรมการดำเนินงานศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น เพื่อกำกับดูแลในด้านการทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม ได้แก่

คณะกรรมการที่ปรึกษา ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น

๑. นายจินดา	เนื่องจำนงค์	ประธานกรรมการที่ปรึกษา
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ผ่องศรี	มาสขาว	กรรมการที่ปรึกษาฝ่ายภาษาต่างประเทศ และอาเซียน
๓. นายโยธิน	จี้กั้ววาท	กรรมการที่ปรึกษาฝ่ายศิลปะ
๔. นายรักษา	ปิยะพงษ์	กรรมการที่ปรึกษาฝ่ายศิลปะร่วมสมัย
๕. นางพวงผกา	วิมลภักตร์	กรรมการที่ปรึกษาฝ่ายวัฒนธรรม
๖. นายชวัญชัย	รักษาพันธ์	กรรมการที่ปรึกษาฝ่ายปราชญ์ชาวบ้าน
๗. นางสาวอารีญา	บุญทวี	เลขานุการ

คณะกรรมการประจำ ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น

๑. นางสาวอารีญา	บุญทวี	ผู้อำนวยการศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรม และท้องถิ่น ประธานกรรมการ
๒. นายวชิรพงศ์	มณีนันท์วิวัฒน์	รองผู้อำนวยการศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรม และท้องถิ่น รองประธานกรรมการ
๓. นางสาวสุนทรีย์	ธรรมสุวรรณ	รองผู้อำนวยการศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรม และท้องถิ่น กรรมการ
๔. นายวัชรพงษ์	ครูเกษตร	ผู้แทนสภาคณาจารย์และข้าราชการ กรรมการ

๕. นายภาณุวัฒน์	ธัมมิกนันท์	ผู้แทนรองคณบดี กรรมการ
๖. นายธีรยุทธ	จันทร์เขียว	ผู้แทนรองคณบดี กรรมการ
๗. ศาสตราจารย์สุชาติ	เถาทอง	ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก กรรมการ
๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชুমศรี นพวงศ์ ณ อยุธยา		ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก กรรมการ
๙. นายวิชัย	พงษ์โหมด	ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก กรรมการ
๑๐. นางสาวอรรณณ	เล็กชะอุ่ม	หัวหน้าสำนักงานผู้อำนวยการ เลขานุการ
๑๑. นางสาวจิตติรัตน์	เอนกสุวรรณกุล	นักวิชาการศึกษา ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการดำเนินงาน ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น

๑. นางสาวอารีญา	บุญทวี	ผู้อำนวยการศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรม และท้องถิ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
๒. นายวชิรพงศ์	มณีนันท์วัฒน์	รองผู้อำนวยการศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรม และท้องถิ่น คณะครุศาสตร์
๓. นางสาวสุนทรีชัย	ธรรมสุวรรณ	รองผู้อำนวยการศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรม และท้องถิ่น คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๔. นายธีระวุฒิ	กลิ่นดั่ง	รองผู้อำนวยการศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรม และท้องถิ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
๕. น.ส.อรรณณ	เล็กชะอุ่ม	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป (ผู้ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าสำนักงานผู้อำนวยการ)
๖. นายณัฐปนนท์	สิงห์ยศ	นักวิชาการศึกษา
๗. น.ส.นวลลออ	อนุสิทธิ์	นักวิชาการช่างศิลป์

๘. น.ศ.ฐิติรัตน์	เอนกสุวรรณกุล	นักวิชาการศึกษา
๙. นายสุรพล	ไต้ะสีดา	เจ้าหน้าที่วิจัย

คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น

๑. นายจินดา	เนื่องจำนงค์	ที่ปรึกษา
๒. นางสาวอารีญา	บุญทวี	ประธานกรรมการ
๓. นายวิชรพงศ์	มณีนันท์วัฒน์	กรรมการ
๔. นางสาวสุนทรีย์	ธรรมสุวรรณ	กรรมการ
๕. นายธีระวุฒิ	กลิ่นดวง	กรรมการ
๖. นายฉัตรพนนท์	สิงห์ยศ	กรรมการ
๗. นางสาวนวลลออ	อนุสิทธิ์	กรรมการ
๘. นางสาวฐิติรัตน์	เอนกสุวรรณกุล	กรรมการ
๙. นายสุรพล	ไต้ะสีดา	กรรมการ
๑๐. นางสาวอรรพรรณ	เล็กชะอุ่ม	กรรมการและเลขานุการ

จำแนกตามวุฒิการศึกษา

๑. อาจารย์ประจำ	จำนวน	-	คน
๑.๑ วุฒิปริญญาเอก	จำนวน	-	คน
๑.๒ วุฒิปริญญาโท	จำนวน	-	คน
๑.๓ วุฒิปริญญาตรี	จำนวน	-	คน
๒. พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา สายวิชาการ	จำนวน	๔	คน
๒.๑ วุฒิปริญญาโท	จำนวน	๔	คน
๒.๒ วุฒิปริญญาตรี	จำนวน	-	คน
๒.๓ วุฒิปริญญาตรี	จำนวน	-	คน
๓. พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา สายสนับสนุน	จำนวน	๒	คน
๓.๑ วุฒิปริญญาโท	จำนวน	๑	คน
๓.๒ วุฒิปริญญาตรี	จำนวน	๑	คน
๓.๓ วุฒิปริญญาตรี	จำนวน	-	คน
๔. พนักงานมหาวิทยาลัย สายสนับสนุน	จำนวน	๓	คน
๔.๑ วุฒิปริญญาโท	จำนวน	๒	คน
๔.๒ วุฒิปริญญาตรี	จำนวน	๑	คน
๔.๓ วุฒิปริญญาตรี	จำนวน	-	คน

๒.๓ ทฤษฎีและแนวคิดการสร้างมาตรฐาน

ความหมายของการสร้างมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา

การมาตรฐาน (Standardization) หมายถึง กิจกรรมในการวางข้อกำหนดเกี่ยวเนื่องกับปัญหาสำคัญที่อยู่หรือที่จะเกิดขึ้น เพื่อให้เป็นหลักเกณฑ์ที่มีใช้กันทั่วไปจนเป็นปกติวิสัย โดยมุ่งให้บรรลุถึงความสำเร็จสูงสุดตามข้อกำหนดที่วางไว้ ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดการปรับปรุงความเหมาะสมของผลิตภัณฑ์ กระบวนการ และบริการตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

การประกันคุณภาพการศึกษา (Quality Assurance) หมายถึง การบริหารจัดการและการดำเนินกิจกรรมตามภารกิจปกติของสถาบันการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพที่ดี นั่นคือ ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามปรัชญาและภารกิจของการจัดการศึกษาของแต่ละสถาบัน และต้องเป็นไปตามนโยบายการพัฒนาการอุดมศึกษาของประเทศไทย

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖

ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ได้ปฏิบัติภารกิจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ หมวด ๑ การจัดระเบียบบริหารราชการในส่วนกลาง มาตรา ๑๔ ว่าด้วยการให้มีสภาการศึกษา มีหน้าที่

(๑) พิจารณาเสนอแผนการศึกษาแห่งชาติที่บูรณาการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และกีฬากับการศึกษาทุกระดับ

(๒) พิจารณาเสนอ นโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษาให้ดำเนินการเป็นไปตามแผนตาม (๑)

(๓) พิจารณาเสนอ นโยบายและแผนในการสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา

(๔) ดำเนินการประเมินผลการจัดการศึกษาตาม (๑)

(๕) ให้ความเห็นหรือคำแนะนำในเรื่องกฎหมายและกฎกระทรวงที่เกี่ยวกับการศึกษา

การเสนอ นโยบาย แผนการศึกษาแห่งชาติ และมาตรฐานการศึกษาให้เสนอต่อคณะรัฐมนตรี

นอกจากหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้สภาการศึกษา มีหน้าที่ให้ความเห็นหรือคำแนะนำแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการหรือคณะรัฐมนตรี และมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด หรือตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมอบหมาย

ให้คณะกรรมการสภาการศึกษา ประกอบด้วยรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ โดยตำแหน่งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรวิชาชีพ พระภิกษุซึ่งเป็นผู้แทนคณะสงฆ์ ผู้แทนคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ผู้แทนองค์กรศาสนาอื่น และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนกรรมการประเภทอื่นรวมกัน

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหา การเลือกกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาทำหน้าที่รับผิดชอบงานเลขานุการของสภาการศึกษาและมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยการแบ่งส่วนราชการตามมาตรา ๑๑ โดยมีเลขาธิการสภาการศึกษาทำหน้าที่เป็นกรรมการและเลขานุการของสภาการศึกษา

๒.๔ การสร้างมาตรฐานคุณภาพทางศิลปะ วัฒนธรรมของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์

การทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจหลักสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษาดังนั้น ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรม และท้องถิ่น เป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีเป้าหมายการดำเนินงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมซึ่งเป็นพันธกิจหลักด้านหนึ่งของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ทำหน้าที่ศึกษาค้นคว้า วิจัยภูมิปัญญาท้องถิ่น สืบสานประเพณี วัฒนธรรมร่วมกับหน่วยงานภายในและภายนอก เพื่อการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างสรรค์ ตามอัตลักษณ์ “สร้างสรรค์งาน บูรณาการท้องถิ่น”

ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ได้ปฏิบัติภารกิจตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ๒๕๕๐ ในส่วนที่ ๔ ว่าด้วย แนวนโยบายด้านศาสนา สังคม การสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรม ในมาตรา ๗๕ ที่บัญญัติว่า “รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาซึ่งเป็นศาสนาที่ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่นับถือมาช้านานและศาสนาอื่น ทั้งต้องส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา รวมทั้งสนับสนุนการนำหลักธรรมของศาสนามาใช้เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต” และมาตรา ๘๐ ที่บัญญัติว่า “รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านสังคม การสาธารณสุข การศึกษา และวัฒนธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) คุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน สนับสนุนการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษাপฐมวัย ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของสถาบันครอบครัวและชุมชน รวมทั้งต้องสงเคราะห์และจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพและผู้อยู่ในสถานะยากลำบาก ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและพึ่งพาตนเองได้

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาระบบสุขภาพที่เน้นการสร้างเสริมสุขภาพอันนำไปสู่สุขภาพที่ยั่งยืนของประชาชน รวมทั้งจัดและส่งเสริมให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณสุขที่มีมาตรฐานอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้เอกชนและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาสุขภาพและการจัดบริการสาธารณสุข โดยผู้มีหน้าที่ให้บริการดังกล่าวซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรฐานวิชาชีพและจริยธรรม ย่อมได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย

(๓) พัฒนาคูณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับและทุกรูปแบบให้สอดคล้องกับ ความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม จัดให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายเพื่อพัฒนาการศึกษาของ

ชาติ จัดให้มีการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก รวมทั้งปลูกฝังให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกของความเป็นไทย มีระเบียบวินัย คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการกระจายอำนาจเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน องค์กรทางศาสนา และเอกชน จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนามาตรฐานคุณภาพการศึกษาให้เท่าเทียมและสอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยในศิลปวิทยาการแขนงต่าง ๆ และเผยแพร่ข้อมูลผลการศึกษาวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนการศึกษาวิจัยจากรัฐ

(๖) ส่งเสริมและสนับสนุนความรู้รักสามัคคีและการเรียนรู้ ปลูกจิตสำนึก และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีของชาติ ตลอดจนค่านิยมอันดีงามและภูมิปัญญาท้องถิ่น

สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๗ ที่บัญญัติว่า “ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่เสริมสร้างพลังปัญญาของแผ่นดิน ฟื้นฟูพลังการเรียนรู้ เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทุนบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ผลิตรายการและส่งเสริมวิทยฐานะครู” และ มาตรา ๘ ที่บัญญัติว่า “ในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ ให้กำหนดภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัยดังต่อไปนี้

(๑) แสวงหาความจริงเพื่อสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และภูมิปัญญาสากล

(๒) ผลิตบัตถิตที่มีความรู้คู่คุณธรรม สำนึกในความเป็นไทย มีความรักและผูกพันต่อท้องถิ่น อีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตในชุมชน เพื่อช่วยให้คนในท้องถิ่นรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง การผลิตบัตถิตดังกล่าว จะต้องให้มีจำนวนและคุณภาพสอดคล้องกับแผนการผลิตบัตถิตของประเทศ

(๓) เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่า ความสำนึก และความภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่น และของชาติ

(๔) เรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนาและนักการเมืองท้องถิ่นให้มีจิตสำนึกประชาธิปไตย คุณธรรม จริยธรรม และความสามารถในการบริหารงานพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ของส่วนรวม

(๕) เสริมสร้างความรู้ความเข้มแข็งของวิชาชีพครู ผลิตและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง

(๖) ประสานความร่วมมือและช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างมหาวิทยาลัย ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและองค์กรอื่นทั้งในและต่างประเทศ เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

(๗) ศึกษาและแสวงหาแนวทางพัฒนาเทคโนโลยีพื้นบ้านและเทคโนโลยีสมัยใหม่ให้เหมาะสมกับการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของคนในท้องถิ่น รวมถึงการแสวงหาแนวทางเพื่อส่งเสริมให้เกิดการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

(๘) ศึกษา วิจัย ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริในการปฏิบัติภารกิจของมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น”

เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๕๑ ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ มีการพัฒนาและสร้างมาตรฐานศิลปะ วัฒนธรรม ดังนี้

๑. พัฒนาการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม

กิจกรรมอนุรักษ์ส่งเสริมพัฒนาและสืบสานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นจะต้องบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน และสร้างความน่าสนใจให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน แต่ในขณะเดียวกันจะต้องไม่ทิ้งรากเหง้าอุดมการณ์เดิม เช่น ประเพณีแห่เทียนพรรษา ประเพณีแห่ธงตะขาบ ประเพณีขึ้นเขาเผาข้าวหลาม โครงการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านหัตถกรรม เป็นต้น

๒. มีการสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วมของบุคคลและองค์กรมากขึ้น

ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น ตระหนักดีว่า การสืบสานงานศิลปวัฒนธรรมจะต้องมีการสร้างเครือข่าย และส่งเสริมให้ทุกคนมีส่วนร่วมมากขึ้น บุคคลเหล่านี้ จะกลายเป็นแนวร่วมทางวัฒนธรรมในโอกาสต่อไป เช่น จัดทำแผนงบประมาณเสนอขอของบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดฉะเชิงเทราเพื่อจัดโครงการต้นกล้าวัฒนธรรม จัดทำบันทึกข้อตกลงร่วมมือกับองค์การบริหารส่วนตำบลหัวไทร จัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือในการจัดแสดงศิลปะพื้นบ้านระดับชาติในเครือข่ายสถาบันราชภัฏ โครงการศิลปะสู่ชุมชน เป็นต้น

๓. การใช้เทคโนโลยีมาเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศทางวัฒนธรรม

ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น ได้นำข้อมูลทางวัฒนธรรมมาเผยแพร่บนเว็บไซต์ ของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น <http://culture.rru.ac.th> พร้อมปรับปรุงวิธีการนำเสนอให้น่าสนใจมากขึ้น และมี Facebook ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น เพื่อนำเสนอข่าวสารกิจกรรม โครงการต่าง ๆ ของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น จัดกิจกรรม รวมทั้งจัดทำวารสารศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นด้วย

๔. การจัดโครงการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทางวัฒนธรรม

ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีนโยบายจะร่วมกับหน่วยงานภายนอก จัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เนื่องจาก จังหวัดฉะเชิงเทรา มีแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งโบราณสถานอยู่จำนวนมาก ควรจัด

กิจกรรมให้เป็นที่น่าสนใจของนักท่องเที่ยว เช่น โครงการศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นลุ่มน้ำบางปะกง เป็นต้น

๕. การสร้างทุนทางวัฒนธรรมด้านเศรษฐกิจสร้างสรรค์

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๑ ได้กำหนดแนวความคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ คือ แนวคิดการขับเคลื่อนบนพื้นฐานของการใช้องค์ความรู้ การศึกษา ความคิดสร้างสรรค์ และการใช้ทรัพย์สินทางปัญญา ที่เชื่อมโยงกับรากฐานทางวัฒนธรรม การสั่งสมความรู้และเทคโนโลยีนวัตกรรมสมัยใหม่ แบ่งออกเป็น ๔ กลุ่มหลัก ได้แก่ มรดกทางวัฒนธรรม ศิลปะ สื่อและงานความคิดสร้างสรรค์ ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นได้จัดโครงการ “การแกะสลักผักและผลไม้” โครงการต้นกล้าศิลปะ วัฒนธรรม โครงการลานวัฒนธรรมสายใยชุมชนและครอบครัว เป็นต้น

แนวทางปฏิบัติที่ดี

๑. ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการดำเนินการด้านการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมที่ส่งเสริมการบูรณาการ

๒. ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่นำไปสู่การสร้างสรรคงานด้านศิลปะ วัฒนธรรม

๓. ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการจัดหางบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอกเพื่อการดำเนินงานด้านศิลปะ วัฒนธรรม

๔. ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม

๕. ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการเผยแพร่ผลงานด้านศิลปะ วัฒนธรรม

๖. ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปะ วัฒนธรรม

จุดแข็ง

๑. สังคมภายนอกให้ความร่วมมือและมีความเชื่อถือศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นเป็นอย่างดี

๒. บุคลากรของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นให้ความสนใจงานด้านวัฒนธรรม และมีความตั้งใจปฏิบัติงาน

๓. มีแหล่งโบราณคดี โบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม ในจังหวัด ฉะเชิงเทรา กระจายอยู่ทุกอำเภอ

๔. มีอาคารสถานที่ปฏิบัติงานทางศิลปะ วัฒนธรรมที่เอื้ออำนวย

แนวทางการพัฒนา

๑. จะต้องสร้างความเชื่อถือให้แก่สังคมอย่างต่อเนื่อง

๒. ฝ่ายบริหารของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นจะต้องให้ความสำคัญแก่งานศิลปะ วัฒนธรรมมากขึ้น

๓. จะต้องพัฒนาคุณค่าของวัฒนธรรมให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น
๔. จัดตั้งหอวัฒนธรรมให้เป็นแหล่งค้นคว้า หาความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียง
๕. นำเทคโนโลยีมานำเสนอข้อมูลสารสนเทศ ให้ทันสมัย และสะดวกในการสืบค้นข้อมูลทางวัฒนธรรม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน

๑. โครงการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมและการสร้างเครือข่ายทั้งภายในและภายนอก
๒. ข้อมูลสารสนเทศและคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ
๓. บันทึกข้อตกลงความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก

๒.๕ แนวคิดการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ความหมายของการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม

การทำนุบำรุง หมายถึง การให้ความสำคัญและเห็นถึงคุณค่าที่จะต้องดูแลรักษาให้คงอยู่ในสภาพที่ดี และสมบูรณ์ทั้งในปัจจุบัน และเพื่ออนาคต

ศิลปะ คือ งานสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมสร้างความสุนทรีย์ ความงาม และความสุข แก่ผู้คน สภาพแวดล้อม และสังคม ซึ่งพัฒนาการยกระดับความมีรสนิยม ความสุนทรีย์ และเข้าใจคุณค่า ทางศิลปะ ซึ่งมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของมนุษย์ เป็นการนำศิลปะไปใช้ในการส่งเสริมพัฒนาอาจารย์และนักศึกษา

วัฒนธรรม หมายถึง ความเจริญงอกงามของมวลมนุษย์ที่มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง เช่น เรื่องความคิด ความรู้สึก ความเชื่อ ก่อให้เกิดวัฒนธรรม โดยสามารถเห็นได้จากพฤติกรรมในวิถีชีวิตและสังคัมรวมทั้งผลที่เกิดจากกิจกรรมหรือผลผลิตกิจกรรมของมนุษย์ วัฒนธรรมมีลักษณะเฉพาะและมีลักษณะสากลเปลี่ยนแปลงตามสมัยนิยม วัฒนธรรมปัจจุบันที่ดีควรมีความสอดคล้องกับความเป็นสากล แต่มีรากฐานของวัฒนธรรมตนเองที่มีคุณค่า สำหรับวัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง วัฒนธรรมที่แสดงความเป็นอุดมศึกษาที่ดีเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม มีความเจริญงอกงามทางปัญญา ความรู้ ความคิด ทศนคติ และจิตใจ การมีน้ำใจเสียสละและการมีส่วนร่วมกับสังคม สามารถเป็นผู้นำที่ดีและเป็นที่ยิ่งของสังคม มีวัฒนธรรมในวิถีชีวิตมหาวิทยาลัยที่น่าศรัทธาเป็นที่ยอมรับ มีบทบาทต่อการปกป้องวัฒนธรรมที่ดีงามของไทย และพัฒนาแนวทางการดำรงชีวิตท่ามกลางกระแสวัฒนธรรมสากลได้เหมาะสมอย่างฉลาดรู้

เกณฑ์การประเมินคุณภาพ องค์ประกอบที่ ๖ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๓ ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้สกอ. ๖.๑ ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้สมศ. ๑๐ การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะ และวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้สมศ. ๑๑ การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม

ตาราง ๒ เกณฑ์การประเมินคุณภาพ องค์ประกอบที่ ๖ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้สกอ. ๖.๑ :	ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	
ที่มาของตัวบ่งชี้ :	สกอ.	
ชนิดของตัวบ่งชี้ :	กระบวนการ	
ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล :	ปีการศึกษา	
ระดับตัวบ่งชี้ :	☒ มหาวิทยาลัย	☒ คณะ ☒ ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น
แหล่งข้อมูลระดับมหาวิทยาลัย :	ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรม และท้องถิ่น	

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : สถาบันอุดมศึกษาต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ ฟันฟู ลืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้นของสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน :

๑. มีระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
๒. มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
๓. มีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน
๔. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
๕. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
๖. มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

แนวทางการพัฒนา :

เกณฑ์การประเมิน	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา	ตัวอย่างเอกสารหลักฐานแสดง เช่น
<p>๑. มีระบบและกลไกการทำงานบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และดำเนินการตามระบบที่กำหนด</p>	<p>สถาบันอุดมศึกษามีการกำหนดระบบและกลไกทางด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมมีระบบส่งเสริมให้บุคลากรนำกิจกรรมด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมสู่การปฏิบัติ และมีผลลัพธ์ชัดเจนตามแนวทางที่กำหนดไว้ เช่น มีการกำหนดนโยบายด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมการกำหนดผู้รับผิดชอบ มีการจัดทำแผนงบประมาณ โครงการ มีการกำหนดตัวชี้วัดด้านศิลปะและวัฒนธรรม มีการนำงานศิลปะและวัฒนธรรมสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม โดยทุกคนมีส่วนร่วมมีการติดตามผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและมีการนำสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง</p>	<p>๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ๒. ประกาศ/ระเบียบ/นโยบายเกี่ยวกับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมสู่การปฏิบัติ ๓. แผนปฏิบัติการด้านการทำนุบำรุงศิลปะ ๔. รายงานการประชุม</p>
<p>๒. มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา</p>	<p>สถาบันสนับสนุนให้มีการนำการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไปบูรณาการร่วมกับการเรียน การสอน และกิจกรรมนักศึกษา คือมีการจัดการเรียนการสอนที่นำการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไปผสมผสานเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอน หรือบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเข้ากับกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งที่จัดโดยสถาบันและที่จัดโดยองค์กรนักศึกษา</p>	<p>๑. โครงการเกี่ยวกับการบูรณาการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการเรียนการสอน และกิจกรรมนักศึกษา ๒. รายวิชาการเรียนการสอนที่นำการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมไปผสมผสานเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอน หรือบูรณาการการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมเข้ากับกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งที่จัดโดยสถาบันและที่จัดโดยองค์กรนักศึกษา ๓. แผนการสอนในการจัดกิจกรรมศิลปะวัฒนธรรมในรายวิชา</p>
<p>๓. มีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุง</p>	<p>๓.๑ สถาบันมีสถานที่เพื่อการเผยแพร่และบริการด้านศิลปะและวัฒนธรรม เช่น มีหอศิลป์ หอประวัติ พิพิธภัณฑ์ หรือเวทีการแสดง</p>	<p>๑. นิทรรศการ/โครงการเกี่ยวกับด้านศิลปะและวัฒนธรรม ๒. รายงานสรุปผลโครงการ</p>

เกณฑ์การประเมิน	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา	ตัวอย่างเอกสารหลักฐานแสดง เช่น
ศิลปะและวัฒนธรรม ต่อสาธารณชน	<p>มีการบริหารจัดการโดยมีผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านศิลปะและวัฒนธรรม มีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอมีการจัดสรรงบประมาณด้านศิลปะและวัฒนธรรม</p> <p>๓.๒ สถาบันจัดทำวารสารศิลปะและวัฒนธรรม ในระดับต่างๆ เช่น วารสารระดับหน่วยงาน ระดับชาติ โดยมีความต่อเนื่องในการดำเนินงาน</p> <p>๓.๓ สถาบันมีการบริการวิชาการด้านศิลปะและวัฒนธรรม โดยมีความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรอื่น มีการสร้างเครือข่าย มีการกำหนดตัวบ่งชี้ และมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นระบบอย่างชัดเจน</p>	<p>๓. วารสารศิลปะและวัฒนธรรม</p> <p>๔. โครงการกิจกรรมการบริการวิชาการด้านศิลปะและวัฒนธรรม โดยมีความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรอื่น</p>
๔. มีการประเมินผล ความสำเร็จของการ บูรณาการงานด้าน ทำนุบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรม กับการ จัดการเรียนการสอน และกิจกรรม นักศึกษา	<p>มีการติดตามผลการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา มีการกำหนดตัวบ่งชี้ และติดตามผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ</p>	<p>๑. รายงานสรุปผลการประเมินโครงการด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่บูรณาการกับการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา</p> <p>๒. รายงานการประชุมเกี่ยวกับการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา</p> <p>๓. งานวิจัย</p> <p>๔. รายงานของนักศึกษา</p>
๕. มีการนำผลการ ประเมินไปปรับปรุง การบูรณาการงาน ด้านทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรมกับ การจัดการเรียนการ สอนและกิจกรรม นักศึกษา	<p>๕.๑ มีการนำผลการประเมินไปพัฒนากระบวนการบูรณาการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอน โดยใช้หลักการของ PDCA</p> <p>๕.๒ มีแผนปรับปรุงและพัฒนาการบูรณาการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมนำสู่การปฏิบัติและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๕.๓ มีผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการ</p>	<p>๑. แผนพัฒนาการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา</p> <p>๒. ผลงานที่เกิดขึ้นจากการพัฒนากระบวนการบูรณาการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอน และกิจกรรมนักศึกษา</p>

เกณฑ์การประเมิน	ตัวอย่างแนวทางการพัฒนา	ตัวอย่างเอกสารหลักฐานแสดง เช่น
	ตามแผนปรับปรุงและพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม	
๖. มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ	<p>๖.๑ สถาบันมีการกำหนด/การสร้างมาตรฐานด้านศิลปะและวัฒนธรรม โดยมีการใช้ผู้เชี่ยวชาญและ มีการเผยแพร่สู่สาธารณะ</p> <p>๖.๒ สถาบันได้รับการยอมรับจากสังคม เช่น มีศิลปินแห่งชาติมีบุคลากรได้รับเชิญเป็นวิทยากรหรือเป็นที่ประจักษ์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิในระดับองค์กรระดับชุมชน ระดับชาติ และระดับนานาชาติ</p> <p>๖.๓ สถาบันมีจำนวนผลงานวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ ด้านศิลปะและวัฒนธรรมโดยมีการเผยแพร่ทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค หรือระดับนานาชาติ หรือมีผลงานได้รับรางวัล ได้รับการอ้างอิง เป็นที่ยอมรับ</p>	<p>๑. เกณฑ์หรือมาตรฐานสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรม</p> <p>๒. ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ด้านศิลปะและวัฒนธรรม</p> <p>๓. โลโก้ รางวัล ประกาศ</p>

เกณฑ์การให้คะแนน :

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ หรือ ๖ ข้อ

๒.๖ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเรื่อง “แนวทางการสร้างมาตรฐานการทํานุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราช นครินทร์” พบงานวิจัยที่มีการกล่าวถึง การสร้างมาตรฐาน แนวทางการพัฒนามาตรฐาน รวมทั้งรูปแบบ การสร้างมาตรฐาน ที่สามารถนำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์งานวิจัยแนวทางการสร้างมาตรฐานการ ทํานุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม ได้ ดังนี้

อวยพร กิตติเจริญรัตน์ และศิริพร สังขมลัย (๒๕๕๔ : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การ สร้างมาตรฐานการพยาบาลผู้ป่วยเด็กที่ได้รับการผ่าตัดหัวใจชนิดเปิด” โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างมาตรฐานการพยาบาลผู้ป่วยเด็กที่ได้รับการผ่าตัดหัวใจชนิดเปิดที่สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหา ราชินี ใช้ทฤษฎีระบบเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา ร่างมาตรฐานการพยาบาลเชิงกระบวนการและเชิง ผลลัพธ์โดยค้นคว้ารวบรวมจากตำราเอกสารทางวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการประชุมกลุ่ม ตรวจสอบ ความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๕ คน นำไปปรับแก้และตรวจสอบความตรงตาม ความสัมพันธ์ตามแนวคิดของเมสัน โดยทดลองใช้กับผู้ป่วย จำนวน ๑๔ ราย ระหว่างวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๔ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละและการพิจารณาความสัมพันธ์ของ ข้อความมาตรฐานเชิงกระบวนการกับมาตรฐานเชิงผลลัพธ์ตามแนวคิดของเมสัน

ผลการวิจัยครั้งนี้ ได้มาตรฐานการพยาบาลผู้ป่วยเด็กที่ได้รับการผ่าตัดหัวใจชนิดเปิด จำนวน ๖ มาตรฐาน ประกอบด้วยมาตรฐานที่ใช้ในหอผู้ป่วยศัลยกรรมก่อนผ่าตัด คือ มาตรฐานที่ ๑ การพยาบาลก่อน ผ่าตัด มาตรฐานที่ใช้ในห้องผ่าตัดและงานวิสัญญี คือ มาตรฐานที่ ๒ การพยาบาลก่อนและระหว่างย้าย ผู้ป่วยเด็กออกจากห้องผ่าตัดภายหลังได้รับการผ่าตัดหัวใจชนิดเปิด มาตรฐานที่ใช้ในหอผู้ป่วยวิกฤต คือ มาตรฐานที่ ๓ การรับผู้ป่วยเด็กกลับจากห้องผ่าตัดภายหลังได้รับการผ่าตัดหัวใจชนิดเปิด มาตรฐานที่ ๔ การพยาบาลเพื่อเฝ้าระวังและป้องกันการเกิดภาวะแทรกซ้อนในระยะแรกหลังได้รับการผ่าตัดหัวใจชนิดเปิด มาตรฐานที่ ๕ การเตรียมความพร้อมของผู้ป่วยเด็กและผู้ดูแลก่อนย้ายออกจากหอผู้ป่วยเด็กวิกฤต และ มาตรฐานที่ใช้ที่หอผู้ป่วยศัลยกรรมหลังย้ายผู้ป่วยออกจากหอผู้ป่วยวิกฤต คือ มาตรฐานที่ ๖ การพยาบาล ผู้ป่วยเด็กและผู้ดูแลเด็กหลังย้ายออกจากหอผู้ป่วยเด็กวิกฤต พบว่ามาตรฐานการพยาบาลผู้ป่วยเด็กที่ได้รับ การผ่าตัดหัวใจชนิดเปิดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถใช้เป็นแนวปฏิบัติเดียวกันและใช้เป็นแนวทางในการสอน นิเทศพยาบาลที่ดูแลผู้ป่วยเด็กที่ได้รับการผ่าตัดหัวใจตั้งแต่แรกรับผู้ป่วยจนกระทั่งจำหน่าย ควรใช้ เป็น มาตรฐานการพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยเด็กที่ได้รับการผ่าตัดหัวใจชนิดเปิดและส่งเสริมให้มี การใช้ และนอกจากนี้ควรมีการพัฒนาเป็นการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยเด็กที่ได้รับการผ่าตัดหัวใจชนิดเปิด

บุญอยู่ ขอพรประเสริฐ (๒๕๕๔ : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “แนวทางการพัฒนามาตรฐาน ความโปร่งใสของหน่วยงานภาครัฐ” โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเสนอแนะแนวทางการพัฒนามาตรฐานความ โปร่งใส ตัวชี้วัด และเกณฑ์การประเมินความโปร่งใสของหน่วยงานภาครัฐ ที่เหมาะสมกับการบริหารราชการส่วนกลาง

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า มาตรฐานการประเมินความโปร่งใสของหน่วยงานภาครัฐ ประกอบด้วยองค์ประกอบ ๘ ด้าน คือ ด้านการจัดซื้อจัดจ้าง ด้านการบริหารงาน ด้านการให้บริการประชาชน ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผล ด้านการเปิดเผย และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร และด้านการปฏิบัติงานตามจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ปัทมาวดี ชาญสุวรรณ และอรุณมย์ จันทมาลา (๒๕๕๖ : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การพัฒนาแนวคิดและรูปแบบการสร้างงานทางด้านนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ รูปแบบมาตรฐานของภาคีศิลปปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม” โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการพัฒนาแนวคิดและรูปแบบการสร้างงานทางด้านนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ รูปแบบมาตรฐานของภาคีศิลปปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โดยศึกษาเอกสารและข้อมูลภาคสนาม การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีสังเกตและสัมภาษณ์ แล้วนำเสนอผลการวิจัยโดยการพรรณนาวิเคราะห์

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า การสร้างงานนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์รูปแบบมาตรฐานของภาคีศิลปปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ – ๒๕๕๓ มีชุดการแสดงปรากฏคู่สายตาธารณะชน จำนวน ๑๕๔ ชุด จากนิสิตผู้สร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งกระบวนการสร้างงานนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์รูปแบบมาตรฐานของภาคีศิลปปะการแสดง ประกอบด้วย ๑.) แนวคิดจากวรรณคดี วรรณกรรม นิทานพื้นบ้าน ธรรมชาติ โบราณสถาน และสถานการณ์ทั่วไป ๒.) รูปแบบการแสดงตามแนวคิดจัดเป็นการรำเดี่ยว รำคู่ รำบำและฟ้อน ๓.) ลีลาท่ารำ ตามอัตลักษณ์จากแนวคิด ใช้ท่ารำที่ประดิษฐ์ขึ้นใหม่ให้เหมาะสมกับรูปแบบการแสดง ๔.)ดนตรีและบทร้อง ตามแนวคิดจะเป็นดนตรีตามเชื้อชาติ ดนตรีท้องถิ่น ดนตรีประสมประสาน ๕.) เครื่องแต่งกาย และเครื่องประดับจะประดิษฐ์ตามแนวคิดของผู้สร้างสรรค์ผลงาน ให้สอดคล้องกับลักษณะของเนื้อหาที่นำมาเสนอ เช่นการแสดงเนื้อหาของชนชาติลาวการแต่งกายเป็นแบบลาว เป็นต้น ๖.) การแปรแถว จัดวางตำแหน่งนักแสดงในรูปแบบต่าง ๆ เช่น แถวตรง แถวคู่ แถวหน้ากระดาน เป็นต้น สำหรับการพัฒนา แนวคิด และรูปแบบการสร้างงานนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์รูปแบบมาตรฐานของภาคีศิลปปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มีดังนี้ ๑.) การสร้างแนวคิด โดยศึกษาท่ารำพื้นฐานมาก่อนจึงสร้างแนวความคิดให้สามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ๒.) การกำหนดรูปแบบการสร้างต้องมีเอกลักษณ์ของการแสดงที่สร้างสรรค์แบบจารีต หรืองานผสมผสานที่มีเอกลักษณ์เฉพาะที่แปลกใหม่ ๓.) การประดิษฐ์ท่ารำต้องคิดค้นท่ารำใหม่ที่มีความงดงามน่าชมจากท่ารำพื้นฐาน ๔.) การบรรจเพลง ต้องเลือกทำนองดนตรีเพลงร้องให้เป็นไปตามแนวคิดและสร้างอารมณ์เพลง ให้ผู้ชมประทับใจ ๕.) การจัดวางและการแปรแถวต้องคิดค้นการจัดวางและการแปรแถวให้เกิดมิติใหม่ทำให้การเคลื่อนไหวของท่ารำสวยงามขึ้น งานนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ของภาคีศิลปปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นเครื่องชี้วัดให้เห็นศักยภาพของนิสิตตลอดจนกระบวนการ

จัดการเรียนการสอนที่มุ่งผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้คิด ผู้ออกแบบ ผู้สร้างสรรค์ และผู้ถ่ายทอดได้เป็นอย่างดี ซึ่ง
ภาควิชาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ ได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เสริมสร้างตอบสนอง
นโยบายและพันธกิจให้ได้มากที่สุด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งการพัฒนาแนวคิดและรูปแบบในการ
สร้างงานนั้นจะสะท้อนให้เห็นกระบวนการคิดและขีดความสามารถตลอดจนสติปัญญาอันรวมไปถึงระบบ
การจัดการของนิสิตที่มีศักยภาพของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

จากงานวิจัยข้างต้นจะเห็นได้ว่า สามารถนำแนวคิดจากงานวิจัยดังกล่าวมาเป็นแนวทาง
ในการศึกษาวิจัยและก่อให้เกิดแนวคิดในการพัฒนาต่อยอดแนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ
วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราช
นครินทร์ ให้เกิดกระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการสร้างมาตรฐาน การทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ และเพื่อกำหนดมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ จำนวน ๓ ด้าน ได้แก่ ๑. ด้านนโยบาย ๒. ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรม ๓. ด้านการเผยแพร่ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังนี้

- ๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- ๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ๓.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล
- ๓.๔ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๓.๑.๑ ประชากร

ประชากรในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร กรรมการสภาคณาจารย์ กรรมการศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น กรรมการสโมสรนักศึกษา ๕ คณะ และกรรมการสภาวัฒนธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา

๓.๑.๒ กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๕๐ คน ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร กรรมการสภาคณาจารย์ กรรมการศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น กรรมการสโมสรนักศึกษา ๕ คณะ และกรรมการสภาวัฒนธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา

๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๓.๒.๑ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งได้จากการศึกษาค้นคว้า ข้อมูลเอกสาร แนวคิด หลักการ ได้การสร้างมาตรฐานงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและนำมาจัดลำดับเนื้อหาของแบบสอบถามให้ครอบคลุมตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย แบ่งออกเป็น ๓ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง หน่วยงานที่สังกัด

ส่วนที่ ๒ ระดับความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางการสร้างมาตรฐานการทำงานบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ แบ่งออกเป็น ๓ มาตรฐาน ดังนี้ ๑. มาตรฐานด้านนโยบาย ๒. มาตรฐานด้านการส่งเสริม ๓. มาตรฐานด้านการเผยแพร่ มีลักษณะเป็นมาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ๕ ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย เห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	เท่ากับ ๕ คะแนน
เห็นด้วยมาก	เท่ากับ ๔ คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	เท่ากับ ๓ คะแนน
เห็นด้วยน้อย	เท่ากับ ๒ คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	เท่ากับ ๑ คะแนน

ผู้วิจัยนำค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นมาแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	มีค่าเฉลี่ย ๔.๕๐ - ๕.๐๐
เห็นด้วยมาก	มีค่าเฉลี่ย ๓.๕๐ - ๔.๔๕
เห็นด้วยปานกลาง	มีค่าเฉลี่ย ๒.๕๐ - ๓.๔๕
เห็นด้วยน้อย	มีค่าเฉลี่ย ๑.๕๐ - ๒.๔๕
เห็นด้วยน้อยที่สุด	มีค่าเฉลี่ย ๑.๐๐ - ๑.๔๕

ส่วนที่ ๓ เป็นคำถามปลายเปิด (Open ended) เป็นข้อเสนอแนะในการดำเนินงานของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น

๓.๒.๒ การหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

ขั้นตอนที่ ๑ ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าข้อมูลเอกสารแนวคิดในการสร้างมาตรฐานทางศิลปะ วัฒนธรรมจากงานวิจัย หนังสือและอินเทอร์เน็ต

ขั้นตอนที่ ๒ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่างให้ผู้ทรงคุณวุฒิของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น ได้พิจารณาในการประชุมคณะกรรมการประจำศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น ในวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๗ ณ ห้องโชคโสภณ ชั้น ๓ อาคารราชนครินทร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ และได้ให้อาจารย์วิชัย พงษ์โหมด คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น ได้ตรวจสอบความถูกต้องและเที่ยงตรงของแบบสอบถาม และได้นำมาปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนะ

๓.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาจารย์ บุคลากร กรรมการสภาคณาจารย์ กรรมการศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น กรรมการสโมสรนักศึกษา ๕ คณะ และกรรมการสภา วัฒนธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา ในเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ.๒๕๕๗

๓.๔ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ส่วนที่ ๒ ระดับความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ ๓ ข้อเสนอแนะ ได้แก่ การนำเสนอแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD)

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาวิจัย เรื่องแนวทางการสร้างมาตรฐานการทำงานบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ผู้วิจัยได้ผลการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

๔.๑ สถานภาพของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๔.๒ การวิเคราะห์ข้อมูล

๔.๑ สถานภาพของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

๔.๑.๑ ประชากร

ประชากรในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร กรรมการสภาคณาจารย์ กรรมการศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น กรรมการสโมสรนักศึกษา ๕ คณะ และกรรมการสภาวัฒนธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา

๔.๑.๒ กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยค้างนี้ ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๕๐ คน ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร กรรมการสภาคณาจารย์ กรรมการศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น กรรมการสโมสรนักศึกษา ๕ คณะ และกรรมการสภาวัฒนธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา

๔.๒ การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูลในการวิจัย ผู้วิจัยได้นำเสนอทั้งในรูปแบบของการบรรยายความและตารางพร้อมการบรรยาย โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ไว้เป็นหัวข้อตามลำดับจากแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง หน่วยงานที่สังกัด

ส่วนที่ ๒ ระดับความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางการสร้างมาตรฐานการทำงานบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ แบ่งออกเป็น ๓ มาตรฐาน ค้างนี้

๑. มาตรฐานด้านนโยบาย

๒. มาตรฐานด้านการส่งเสริม

๓. มาตรฐานด้านการเผยแพร่

ส่วนที่ ๓ เป็นคำถามปลายเปิด (Open ended) เป็นข้อเสนอแนะในการดำเนินงานของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น

๔.๒.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม

การดำเนินการสอบถามข้อมูลเพื่อให้ได้รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง หน่วยงานที่สังกัด โดยมีผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตาราง ๓ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล (n = ๕๐)

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	๔๒	๘๖.๖๐
หญิง	๘	๑๖.๓๐
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๓	๖.๐๐
ปริญญาตรี	๔๐	๘๐.๐๐
ปริญญาโท	๕	๑๐.๐๐
ปริญญาเอก	๒	๔.๐๐
ตำแหน่ง		
ผู้บริหาร	๖	๑๒.๐๐
อาจารย์	๓๓	๖๖.๐๐
บุคลากรสายสนับสนุน	๓๓	๖๖.๐๐
นายกองค์การนักศึกษา	๑	๒.๐๐
ประธานสโมสรนักศึกษา	๔	๘.๐๐
กรรมการสโมสรนักศึกษา	๓	๖.๐๐
กรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ	๑	๒.๐๐
กรรมการศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น	๑	๒.๐๐
นักวิชาการ (สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา)	๓	๖.๐๐
ผู้นำนักศึกษา	๔	๘.๐๐
คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สังกัดหน่วยงาน		
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	๑๖	๓๒.๐๐
คณะครุศาสตร์	๓๔	๖๘.๐๐

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๓	๓.๘๐
คณะวิทยาการจัดการ	๑๓	๑๘.๕๐
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	๑๕	๒๑.๑๐
บัณฑิตวิทยาลัย	๓	๓.๓๐
สภาคณาจารย์และข้าราชการ	๒	๒.๒๐
สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา	๓	๓.๓๐
ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น	๘	๘.๕๐
หอพักนักศึกษา	๓	๓.๘๐

จากตาราง ๓ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน ๕๐ คน พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเป็นเพศหญิง จำนวน ๔๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๓๐ และเป็นเพศชาย จำนวน ๔๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๗๐ ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ระดับปริญญาโท จำนวน ๔๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๗๐ รองลงมาระดับปริญญาตรี จำนวน ๔๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๔๐ รองลงมาระดับปริญญาเอก จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๖๐ และระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๐ ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน จำนวนเท่ากัน คือ จำนวน ๓๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๗๐ รองลงมาเป็นผู้บริหารของแต่ละหน่วยงาน จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๘๐ รองลงมาเป็นประธานสโมสรนักศึกษาของแต่ละคณะและผู้นำนักศึกษา จำนวนเท่ากัน คือ จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๔๐ รองลงมาเป็นกรรมการสโมสรนักศึกษาและนักวิชาการ (สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา) จำนวนเท่ากัน คือ จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๐ และเป็นนายกองค์การนักศึกษา กรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น จำนวนเท่ากัน คือ จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๑๐ ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สังกัดคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๑๐ รองลงมาสังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และคณะวิทยาการจัดการ จำนวนเท่ากัน คือ จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๕๐ รองลงมาสังกัดศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๕๐ รองลงมาสังกัดคณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และหอพักนักศึกษา จำนวนเท่ากัน คือ จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๘๐ รองลงมาสังกัดบัณฑิตวิทยาลัยและสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวนเท่ากัน คือ จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๐ และสังกัดสภาคณาจารย์และข้าราชการ จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๒๐ ตามลำดับ

๔.๒.๒ ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางการสร้างมาตรฐานการทำงานบูรณาการศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ แบ่งออกเป็น ๓ มาตรฐาน ดังนี้

๑. มาตรฐานด้านนโยบาย

๒. มาตรฐานด้านการส่งเสริม

๓. มาตรฐานด้านการเผยแพร่

ผู้วิจัยนำค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นมาแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	มีค่าเฉลี่ย ๔.๕๐ - ๕.๐๐
เห็นด้วยมาก	มีค่าเฉลี่ย ๓.๕๐ - ๔.๔๕
เห็นด้วยปานกลาง	มีค่าเฉลี่ย ๒.๕๐ - ๓.๔๕
เห็นด้วยน้อย	มีค่าเฉลี่ย ๑.๕๐ - ๒.๔๕
เห็นด้วยน้อยที่สุด	มีค่าเฉลี่ย ๑.๐๐ - ๑.๔๕

ตาราง ๔ ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = ๕๐)

แนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม ของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ ความเห็น
๑. มาตรฐานด้านนโยบาย			
๑.๑ ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการสร้าง มาตรฐานโดยนำเอกลักษณ์ของท้องถิ่นมาสร้างมาตรฐาน	๔.๐๗	๐.๘๑	มาก
๑.๒ ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการนำ ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์มาสร้าง มาตรฐาน	๔.๐๗	๐.๗๕	มาก
๑.๓ ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการกำหนด เกณฑ์และกลไกในการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม	๔.๑๑	๐.๗๒	มาก
๑.๔ ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการจัดทำแผน ศิลปะ วัฒนธรรม ร่วมกันในระดับหน่วยงาน	๔.๑๑	๐.๘๑	มาก
๑.๕ ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการเชิญ ผู้แทนจากสำนักงานวัฒนธรรม และปราชญ์ชาวบ้าน มา สร้างมาตรฐานทางศิลปะ วัฒนธรรมร่วมกัน	๔.๐๒	๐.๘๒	มาก
๑.๖ ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีกิจกรรมและ โครงการที่ปฏิบัติได้สอดคล้องกับแผนงานและนโยบาย	๔.๒๒	๐.๗๑	มาก
๑.๗ ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการเสนอ ผลเปรียบเทียบการปรับปรุงกิจกรรมและโครงการทั้งเก่า และใหม่	๓.๘๘	๐.๗๕	มาก
๑.๘ ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีผู้เชี่ยวชาญ ด้านศิลปะ วัฒนธรรมเข้าร่วมเป็นกรรมการในกิจกรรมและ โครงการต่าง ๆ	๔.๐๑	๐.๗๘	มาก
๑.๙ ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการทบทวน เกณฑ์มาตรฐานและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม ทุก ๆ ปี	๓.๕๘	๐.๘๒	มาก
๑.๑๐ ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการเชิญ ผู้แทนผู้บริหารและผู้นำนักศึกษามาวางแผนจัดกิจกรรม ทางศิลปะ วัฒนธรรมร่วมกัน	๓.๕๐	๐.๘๘	มาก
	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	ระดับความ

แนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม ของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น		มาตรฐาน	คิดเห็น
๑.๑๑ ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการพัฒนา ศักยภาพในการดำเนินงานของบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ	๓.๕๘	๐.๘๕	มาก
รวม	๔.๐๓	๐.๘๐	มาก
๒. มาตรฐานด้านการส่งเสริม			
๒.๑ มีการสร้างมาตรฐานทางนาฏศิลป์ที่เป็น เอกลักษณ์ของท้องถิ่น	๓.๖๔	๐.๖๘	มาก
๒.๒ มีการสร้างมาตรฐานทางศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ ของท้องถิ่น	๓.๕๒	๐.๖๘	มาก
๒.๓ มีการสร้างมาตรฐานทางดนตรีไทยที่เป็น เอกลักษณ์ของท้องถิ่น	๓.๖๖	๐.๘๔	มาก
๒.๔ มีการสร้างมาตรฐานทางภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น อาหารและสมุนไพรในท้องถิ่น	๔.๐๕	๐.๖๘	มาก
๒.๕ มีการจัดประกวดแข่งขันงานทางด้านศิลปะ วัฒนธรรม ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ	๓.๕๕	๐.๖๖	มาก
๒.๖ มีการจัดงานมหกรรมทางศิลปะ วัฒนธรรม และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	๔.๐๐	๐.๘๔	มาก
๒.๗ มีการสร้างเครือข่ายทางศิลปะ วัฒนธรรมกับคน ในท้องถิ่น	๔.๐๘	๐.๖๕	มาก
๒.๘ นำหลักการจัดการความรู้และแลกเปลี่ยนความรู้ มาใช้กับงานศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๔.๐๑	๐.๘๒	มาก
๒.๙ จัดให้มีศูนย์กลางข้อมูลแหล่งเรียนรู้ทางศิลปะ วัฒนธรรม ณ ศูนย์วิชาการท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราช นครินทร์ บางคล้า	๔.๐๔	๐.๘๘	มาก
๒.๑๐ นำนักศึกษาที่เรียนวิชาพื้นฐาน เช่น วิถีไทย บาง ปะกงศึกษามาศึกษาดูงาน ณ ศูนย์วิชาการท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ บางคล้า โดยบูรณาการ เข้ากับการเรียนการสอน	๓.๕๖	๐.๘๕	มาก
รวม	๓.๕๕	๐.๘๑	มาก
แนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	ระดับความ

ของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น	มาตรฐาน	คิดเห็น
๓. มาตรฐานด้านการเผยแพร่		
๓.๑ มีสื่อที่หลากหลายในการเผยแพร่งานศิลปะและวัฒนธรรม	๓.๘๔	๐.๘๘ มาก
๓.๒ มีการจัดทำฐานข้อมูลทางศิลปะและวัฒนธรรม	๓.๘๘	๐.๕๐ มาก
๓.๓ มีสถานที่หรือลานกิจกรรมด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	๓.๘๐	๐.๕๘ มาก
๓.๔ มีเวทีการประกวดที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงผลงานทางศิลปะและวัฒนธรรม	๓.๕๓	๐.๕๖ มาก
๓.๕ มีกิจกรรมที่เป็นการสาธิตและการอบรมเชิงปฏิบัติการ	๓.๕๖	๐.๕๐ มาก
๓.๖ มีกิจกรรมที่เป็นการเสวนาร่วมกับปราชญ์ชาวบ้าน	๓.๘๑	๐.๘๓ มาก
๓.๗ มีการดำเนินการความร่วมมือกับหน่วยงานภายในและภายนอก	๔.๐๕	๐.๘๓ มาก
๓.๘ มีการยกย่องเชิดชูเกียรตินักศึกษาและเยาวชนที่มีความสามารถทางด้านศิลปะและวัฒนธรรม	๔.๐๘	๐.๖๘ มาก
๓.๙ มีกิจกรรมที่ใช้หลักความคุ้มค่าและเกิดประโยชน์แก่ชุมชน	๔.๐๘	๐.๘๒ มาก
รวม	๓.๕๓	๐.๘๖ มาก
ความคิดเห็นโดยรวมทั้ง ๓ ด้าน	๓.๕๖	๐.๘๒ มาก

จากตาราง ๔ ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีต่อแนวทางการสร้างมาตรฐานการ
ทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน ๕๐ คน พบว่า

ระดับความคิดเห็นต่อแนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกัน
คุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ โดยภาพรวม
พบว่า อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๕๗ คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๔๐ โดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมาก
ไปน้อยได้ ดังนี้ คือ ระดับความคิดเห็นต่อมาตรฐานด้านนโยบาย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๔.๐๓ คิด
เป็นร้อยละ ๘๐.๖๐ รองลงมา ระดับความคิดเห็นต่อมาตรฐานด้านการส่งเสริม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย
๓.๕๕ คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๐๐ และระดับความคิดเห็นต่อมาตรฐานด้านการเผยแพร่ อยู่ในระดับมาก มี
ค่าเฉลี่ย ๓.๕๓ คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๖๐ ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถแจกแจง
รายละเอียดได้ ดังนี้

มาตรฐานด้านนโยบาย สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าคุณศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีกิจกรรมและ
โครงการที่ปฏิบัติได้สอดคล้องกับแผนงานและนโยบาย มีค่าเฉลี่ย ๔.๒๒ รองลงมา มีความคิดเห็นว่าคุณศูนย์
ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการกำหนดเกณฑ์และกลไกในการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม และศูนย์
ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการจัดทำแผนศิลปะ วัฒนธรรม ร่วมกันในระดับหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ย ๔.๑๑
รองลงมา มีความคิดเห็นว่าคุณศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มีการสร้างมาตรฐานโดยนำเอกลักษณ์ของ
ท้องถิ่นมาสร้างมาตรฐาน และศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการนำยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราช
ภัฏราชนครินทร์มาสร้างมาตรฐาน มีค่าเฉลี่ย ๔.๐๗ รองลงมา มีความคิดเห็นว่าคุณศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและ
ท้องถิ่นมีการเชิญผู้แทนจากสำนักงานวัฒนธรรม และปราชญ์ชาวบ้าน มาสร้างมาตรฐานทางศิลปะ
วัฒนธรรมร่วมกัน มีค่าเฉลี่ย ๔.๐๒ รองลงมา มีความคิดเห็นว่าคุณศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมี
ผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะ วัฒนธรรม เข้าร่วมเป็นกรรมการในกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย ๔.๐๑
รองลงมา มีความคิดเห็นว่าคุณศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการทบทวนเกณฑ์มาตรฐานและกลไกการ
ทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมทุก ๆ ปี และศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการพัฒนาศักยภาพในการ
ดำเนินงานของบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย ๓.๕๘ รองลงมา มีความคิดเห็นว่าคุณศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรม
และท้องถิ่นมีการเชิญผู้แทนผู้บริหารและผู้นำนักศึกษา มาวางแผนจัดกิจกรรมทางศิลปะ วัฒนธรรมร่วมกัน
มีค่าเฉลี่ย ๓.๕๐ และมีความคิดเห็นว่าคุณศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการเสนอผลเปรียบเทียบการ
ปรับปรุงกิจกรรมและโครงการทั้งเก่าและใหม่ มีค่าเฉลี่ย ๓.๘๘ ตามลำดับ

มาตรฐานด้านการส่งเสริม สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ามี การสร้างเครือข่ายทางศิลปะ วัฒนธรรม
กับคนในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย ๔.๐๘ รองลงมา มีความคิดเห็นว่ามี การสร้างมาตรฐานทางภูมิปัญญาท้องถิ่น
เช่น อาหารและสมุนไพรในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย ๔.๐๕ รองลงมา มีความคิดเห็นว่าจะทำให้มีศูนย์กลางข้อมูล

แหล่งเรียนรู้ทางศิลปะ วัฒนธรรม ศูนย์วิชาการท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ บางคล้า มีค่าเฉลี่ย ๔.๐๔ รองลงมา มีความคิดเห็นว่ามีผลกระทบการจัดการความรู้และแลกเปลี่ยนความรู้มาใช้กับงานศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย ๔.๐๑ รองลงมา มีความคิดเห็นว่ามีการจัดงานมหกรรมทางศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย ๔.๐๐ รองลงมา มีความคิดเห็นว่ามีนักเรียนที่เรียนวิชาพื้นฐาน เช่น วิถีไทย บางปะกงศึกษามาศึกษาดูงาน ณ ศูนย์วิชาการท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ บางคล้า โดยบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย ๓.๕๗ รองลงมา มีความคิดเห็นว่ามีการจัดประกวดแข่งขันงานทางด้านศิลปะ วัฒนธรรม ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ มีค่าเฉลี่ย ๓.๕๕ รองลงมา มีความคิดเห็นว่ามีโครงสร้างมาตรฐานทางศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย ๓.๕๒ รองลงมา มีความคิดเห็นว่ามีโครงสร้างมาตรฐานทางดนตรีไทยที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย ๓.๗๖ และมีความคิดเห็นว่ามีโครงสร้างมาตรฐานทางนาฏศิลป์ที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย ๓.๗๔ ตามลำดับ

มาตรฐานด้านการเผยแพร่ สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ามีกิจกรรมเชิงรุกเกี่ยวกับนักศึกษาและเยาวชนที่มีความสามารถทางด้านศิลปะและวัฒนธรรม และมีกิจกรรมที่ใช้หลักความคุ้มค่าและเกิดประโยชน์แก่ชุมชน มีค่าเฉลี่ย ๔.๐๘ รองลงมา มีความคิดเห็นว่ามี การดำเนินการความร่วมมือกับหน่วยงานภายในและภายนอก มีค่าเฉลี่ย ๔.๐๕ รองลงมา มีความคิดเห็นว่ามีกิจกรรมที่เป็น การสาธิตและการอบรมเชิงปฏิบัติการ มีค่าเฉลี่ย ๓.๕๖ รองลงมา มีความคิดเห็นว่ามีเวทีการประกวดที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงผลงานทางศิลปะและวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ย ๓.๕๓ รองลงมา มีความคิดเห็นว่ามีการจัดทำฐานข้อมูลทางศิลปะและวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ย ๓.๘๘ รองลงมา มีความคิดเห็นว่ามีสื่อที่หลากหลายในการเผยแพร่ งานศิลปะและวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ย ๓.๘๔ รองลงมา มีความคิดเห็นว่ามีกิจกรรมที่เป็น การเสวนาร่วมกับปราชญ์ชาวบ้าน มีค่าเฉลี่ย ๓.๘๑ และมีความคิดเห็นว่ามีสถานที่หรือสถานกิจกรรมด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ย ๓.๘๐ ตามลำดับ

๔.๒.๓ ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น

ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น ในคำถามปลายเปิด (Open ended) ที่มีผลต่อแนวทางการสร้างมาตรฐานการทำงานบูรณาการศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ โดยผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะไว้ ดังนี้

๑. จัดทำมาตรฐานศิลปะ วัฒนธรรมอย่างน้อยปีละ ๑ เรื่อง เพื่อเป็นต้นแบบมาตรฐานไว้ใช้ในปีถัดไป

๒. ควรมีบุคลากรที่เป็นทีมเฉพาะของศูนย์วิชาการท้องถิ่น (บางคล้า) เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนการจัดกิจกรรมและดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง

๓. ควรมีการจัดสัมมนาการสร้างมาตรฐานโดยกำหนดไว้ในแผนปฏิบัติงานในระยะ ๔ ปี ว่าปีที่ ๑ จะเริ่มในมาตรฐานใดก่อน เช่น มาตรฐานด้านดนตรี มาตรฐานด้านศิลปะ มาตรฐานด้าน อาหาร เป็นต้น

๔. ควรมีการเสวนาทางวิชาการภายใต้บริบทองค์ความรู้ท้องถิ่นและเพิ่มบทบาทการสร้างเครือข่ายทางวัฒนธรรม

๕. ภารกิจในเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นควรมีการดำเนินการให้หลากหลายด้าน

๖. สถานที่ควรเอื้ออำนวยต่อการให้บริการผู้ที่มาขอใช้บริการและสะดวกต่อการจัดกิจกรรมตลอดจนการเคลื่อนย้ายวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรม

๗. ควรสนับสนุนให้มีการสร้างวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยกับบุคลากรในด้านศิลปะและวัฒนธรรมให้โดดเด่นไปพร้อม ๆ กับการขับเคลื่อนนักศึกษาและบุคคลภายนอก

บทที่ ๕

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัย เรื่องแนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. เพื่อศึกษาแนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์

๒. เพื่อกำหนดมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์

ประชากรในการศึกษานี้ ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร กรรมการสภาคณาจารย์ กรรมการศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น กรรมการสโมสรนักศึกษา ๕ คณะ และกรรมการสภาวัฒนธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๕๐ คน ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากร กรรมการสภาคณาจารย์ กรรมการศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น กรรมการสโมสรนักศึกษา ๕ คณะ และกรรมการสภาวัฒนธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งได้จากการศึกษาค้นคว้า ข้อมูลเอกสาร แนวคิด หลักการ ได้การสร้างมาตรฐานงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและนำมาจัดลำดับเนื้อหาของแบบสอบถามให้ครอบคลุมตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย แบ่งออกเป็น ๓ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง หน่วยงานที่สังกัด

ส่วนที่ ๒ ระดับความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ แบ่งออกเป็น ๓ มาตรฐาน ดังนี้ ๑. มาตรฐานด้านนโยบาย ๒. มาตรฐานด้านการส่งเสริม และ ๓. มาตรฐานด้านการเผยแพร่ มีลักษณะเป็นมาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ๕ ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	เท่ากับ ๕ คะแนน
เห็นด้วยมาก	เท่ากับ ๔ คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	เท่ากับ ๓ คะแนน
เห็นด้วยน้อย	เท่ากับ ๒ คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	เท่ากับ ๑ คะแนน

ผู้วิจัยนำค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นมาแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	มีค่าเฉลี่ย ๔.๕๐ - ๕.๐๐
เห็นด้วยมาก	มีค่าเฉลี่ย ๓.๕๐ - ๔.๔๕
เห็นด้วยปานกลาง	มีค่าเฉลี่ย ๒.๕๐ - ๓.๔๕
เห็นด้วยน้อย	มีค่าเฉลี่ย ๑.๕๐ - ๒.๔๕
เห็นด้วยน้อยที่สุด	มีค่าเฉลี่ย ๑.๐๐ - ๑.๔๕

ส่วนที่ ๓ เป็นคำถามปลายเปิด (Open ended) เป็นข้อเสนอแนะในการดำเนินงานของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลจากเอกสารและข้อมูลทุติยภูมิวิเคราะห์เนื้อหา และใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยร้อยละ จากนั้นนำผลที่ได้ไปสังเคราะห์และนำเสนอข้อมูลในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเสนอทั้งในรูปแบบของการบรรยายความและตารางพร้อมการบรรยาย โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ไว้เป็นหัวข้อตามลำดับจากแบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง หน่วยงานที่สังกัด

ส่วนที่ ๒ ระดับความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ แบ่งออกเป็น ๓ มาตรฐาน ดังนี้

๑. มาตรฐานด้านนโยบาย
๒. มาตรฐานด้านการส่งเสริม
๓. มาตรฐานด้านการเผยแพร่

ส่วนที่ ๓ เป็นคำถามปลายเปิด (Open ended) เป็นข้อเสนอแนะในการดำเนินงานของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๕.๑.๑ สรุปผลข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน ๕๐ คน มีดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเป็นเพศหญิง จำนวน ๔๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๓๐ และเป็นเพศชาย จำนวน ๔๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๗๐ ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ระดับปริญญาโท จำนวน ๔๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๗๐ ระดับปริญญาตรี จำนวน ๔๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๔๐ ระดับปริญญาเอก จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๖๐ และระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๐ ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน จำนวนเท่ากัน คือ จำนวน ๓๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๗๐ เป็นผู้บริหารของแต่ละหน่วยงาน จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๘๐ เป็นประธานสโมสรนักศึกษาของแต่ละคณะและผู้นำนักศึกษา จำนวนเท่ากัน คือ จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๔๐ เป็นกรรมการสโมสรนักศึกษาและนักวิชาการ (สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา) จำนวนเท่ากัน คือ จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๐ และเป็นนายกองค์การนักศึกษา กรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น จำนวนเท่ากัน คือ จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๑๐ ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สังกัดคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๑๐ สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และคณะวิทยาการจัดการ จำนวนเท่ากัน คือ จำนวน ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๕๐ สังกัดศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๕๐ สังกัดคณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และหอพักนักศึกษา จำนวนเท่ากัน คือ จำนวน ๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๘๐ สังกัดบัณฑิตวิทยาลัยและสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวนเท่ากัน คือ จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๐ และสังกัดสภาคณาจารย์และข้าราชการ จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๒๐ ตามลำดับ

๕.๑.๒ สรุปผลความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากแนวทางการสร้างมาตรฐานการทำงานบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษา ของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ มาตรฐาน คือ ๑. มาตรฐานด้านนโยบาย ๒. มาตรฐานด้านการส่งเสริม และ ๓. มาตรฐานด้านการเผยแพร่ สามารถสรุปผลความคิดเห็นจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน ๕๐ คน ได้ ดังนี้

ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีต่อแนวทางการสร้างมาตรฐานการทำงานบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๕๗ คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๔๐ โดยสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นต่อมาตรฐานแต่ละด้านจากมากไปหาน้อย คือ มาตรฐานด้านนโยบาย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๔.๐๓ คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๖๐ รองลงมามาตรฐานด้านการส่งเสริม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๕๕ คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๐๐ และมาตรฐานด้านการเผยแพร่ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ๓.๕๓ คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๖๐ ตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้าน รวมทั้งความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางการสร้างมาตรฐานการทำงานบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ พบว่า

มาตรฐานด้านนโยบาย เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายชื่อจะอยู่ในระดับมากทุกข้อและผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีกิจกรรมและโครงการที่ปฏิบัติได้ สอดคล้องกับแผนงานและนโยบาย มีค่าเฉลี่ย ๔.๒๒ ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการกำหนดเกณฑ์และกลไกในการทำงานบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม และมีการจัดทำแผนศิลปะ วัฒนธรรม ร่วมกันในระดับหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ย ๔.๑๑ ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการสร้างมาตรฐาน โดยนำเอกลักษณ์ของท้องถิ่นมาสร้างมาตรฐาน และมีการนำยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์มาสร้างมาตรฐาน มีค่าเฉลี่ย ๔.๐๗ ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการเชิญผู้แทนจากสำนักงานวัฒนธรรม และประชาชนชาวบ้าน มาสร้างมาตรฐานทางศิลปะ วัฒนธรรมร่วมกัน มีค่าเฉลี่ย ๔.๐๒ ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะ วัฒนธรรมเข้าร่วมเป็นกรรมการในกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ย ๔.๐๑ ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการทบทวนเกณฑ์มาตรฐานและกลไกการทำงานบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม ทุก ๆ ปี และมีการพัฒนาศักยภาพในการดำเนินงานของบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย ๓.๕๘ ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการเชิญผู้แทนผู้บริหารและผู้นำนักศึกษา มาวางแผนจัดกิจกรรมทางศิลปะ วัฒนธรรมร่วมกัน มีค่าเฉลี่ย ๓.๕๐ และศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการเสนอผลเปรียบเทียบการปรับปรุงกิจกรรมและโครงการทั้งเก่าและใหม่ มีค่าเฉลี่ย ๓.๘๘ ตามลำดับ

มาตรฐานด้านการส่งเสริม เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายชื่อจะอยู่ในระดับมากทุกข้อและผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า มีการสร้างเครือข่ายทางศิลปะ วัฒนธรรม กับคนในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย ๔.๐๘ มีการสร้างมาตรฐานทางภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น อาหารและสมุนไพรในท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย ๔.๐๕ มีการจัดให้มีศูนย์กลางข้อมูลแหล่งเรียนรู้ทางศิลปะ วัฒนธรรม

ณ ศูนย์วิชาการท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ บางคล้า มีค่าเฉลี่ย ๔.๐๔ มีการนำหลักการจัดการความรู้และแลกเปลี่ยนความรู้มาใช้กับงานศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย ๔.๐๐ มีการจัดงานมหกรรมทางศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย ๔.๐๐ มีการนำนักศึกษาที่เรียนวิชาพื้นฐาน เช่น วิถีไทย บางปะกงศึกษามาศึกษาดูงาน ณ ศูนย์วิชาการท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ บางคล้า โดยบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย ๓.๕๗ มีการจัดประกวดแข่งขันงานทางด้านศิลปะ วัฒนธรรม ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ มีค่าเฉลี่ย ๓.๕๕ มีการสร้างมาตรฐานทางศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย ๓.๕๒ มีการสร้างมาตรฐานทางดนตรีไทยที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย ๓.๗๖ และมีการสร้างมาตรฐานทางนาฏศิลป์ที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น มีค่าเฉลี่ย ๓.๗๔ ตามลำดับ

มาตรฐานด้านการเผยแพร่ เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเป็นรายข้อจะอยู่ในระดับมากทุกข้อและผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า มีการยกย่องเชิดชูเกียรตินักศึกษาและเยาวชนที่มีความสามารถทางด้านศิลปะและวัฒนธรรม และมีกิจกรรมที่ใช้หลักความคุ้มค่าและเกิดประโยชน์แก่ชุมชน มีค่าเฉลี่ย ๔.๐๘ มีการดำเนินการความร่วมมือกับหน่วยงานภายในและภายนอก มีค่าเฉลี่ย ๔.๐๕ มีกิจกรรมที่เป็นการสาธิตและการอบรมเชิงปฏิบัติการ มีค่าเฉลี่ย ๓.๕๖ มีเวทีการประกวดที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงผลงานทางศิลปะและวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ย ๓.๕๓ มีการจัดทำฐานข้อมูลทางศิลปะและวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ย ๓.๘๘ มีสื่อที่หลากหลายในการเผยแพร่งานศิลปะและวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ย ๓.๘๔ มีกิจกรรมที่เป็นการเสวนาร่วมกับปราชญ์ชาวบ้าน มีค่าเฉลี่ย ๓.๘๑ และมีสถานที่หรือลานกิจกรรมด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ย ๓.๘๐ ตามลำดับ

๕.๒ อภิปรายผล

แนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของ ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ จะเห็นได้ว่าระดับความคิดเห็น โดยรวมของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อมาตรฐานทั้ง ๓ ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญต่อการสร้างมาตรฐานด้านนโยบาย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการกำหนดนโยบายที่ดีมีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อปฏิบัติงานของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นการสร้างมาตรฐานร่วมกันอันจะส่งผลให้เกิดความร่วมมือและเกิดประโยชน์กับทุกหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานด้านทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม เป็นจุดเริ่มต้นที่จะทำให้เกิดการขับเคลื่อนงานด้านการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม และยังมีผลต่อยอดไปสู่การประกันคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ทั้งนี้ มาตรฐานด้านการส่งเสริมและมาตรฐานด้านการเผยแพร่ ก็มีสำคัญไม่น้อยไปกว่ามาตรฐานด้านนโยบาย เนื่องจากมาตรฐานทั้ง ๓ ด้านนี้ มีความสัมพันธ์กันในเชิงการปฏิบัติ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเล็งเห็นถึงความสำคัญของงานด้านการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม จนนำไปสู่กระบวนการจัดการที่ดี มีการวางแผน การกำหนดนโยบาย เกิดการส่งเสริมการสร้างเครือข่ายด้านศิลปะ วัฒนธรรม เป็นศูนย์รวมข้อมูลแหล่งเรียนรู้ทางศิลปะ วัฒนธรรม รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านศิลปะ วัฒนธรรม ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลแก่องค์กรได้

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ปัทมาวดี ชาญสุวรรณ และอรุณรมย์ จันทมาลา** ที่ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาแนวคิดและรูปแบบการสร้างงานทางด้านนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ รูปแบบมาตรฐานของภาคีศิลปปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผลการศึกษาวิจัยพบว่า งานนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ของภาคีศิลปปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เป็นเครื่องชี้วัดให้เห็นศักยภาพของนิสิตตลอดจนกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้คิด ผู้ออกแบบ ผู้สร้างสรรค์ และผู้ถ่ายทอดได้เป็นอย่างดี ซึ่งภาคีศิลปปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ ได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เสริมสร้างตอบสนองนโยบายและพันธกิจให้ได้มากที่สุด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งการพัฒนาแนวคิดและรูปแบบในการสร้างงานนั้นจะสะท้อนให้เห็นกระบวนการคิด และขีดความสามารถตลอดจนสติปัญญาอันรวมไปถึงระบบการจัดการของนิสิตที่มีศักยภาพของ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

๑. จัดทำมาตรฐานศิลปะ วัฒนธรรมอย่างน้อยปีละ ๑ เรื่อง เพื่อเป็นต้นแบบมาตรฐานไว้ใช้ในปีถัดไป

๒. ควรมีบุคลากรที่เป็นทีมเฉพาะของศูนย์วิชาการท้องถิ่น (บางคล้า) เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนการจัดกิจกรรมและดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง

๓. ควรมีการจัดสัมมนาการสร้างมาตรฐานโดยกำหนดไว้ในแผนปฏิบัติงานในระยะ ๔ ปี ว่าปีที่ ๑ จะเริ่มในมาตรฐานใดก่อน เช่น มาตรฐานด้านดนตรี มาตรฐานด้านศิลปะ มาตรฐานด้าน อาหาร เป็นต้น

๔. ควรมีการเสวนาทางวิชาการภายใต้บริบทองค์ความรู้ท้องถิ่นและเพิ่มบทบาทการสร้างเครือข่ายทางวัฒนธรรม

๕. ภารกิจในเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นควรมีการดำเนินการให้หลากหลายด้าน

๖. สถานที่ควรเอื้ออำนวยต่อการให้บริการผู้ที่มาขอใช้บริการและสะดวกต่อการจัดกิจกรรมตลอดจนการเคลื่อนย้ายวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรม

๗. ควรสนับสนุนให้มีการสร้างวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัยกับบุคลากรในด้านศิลปะและวัฒนธรรมให้โดดเด่นไปพร้อม ๆ กับการขับเคลื่อนนักศึกษาและบุคคลภายนอก

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

๑. ข้อเสนอแนะดังกล่าวจะส่งผลดีต่อการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ รวมทั้งยังใช้เป็นมาตรฐานในการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาได้อีกด้วย

๒. ควรมีการศึกษาวิจัยในเรื่องประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมและการบริการวิชาการของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ในการประกันคุณภาพการศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ความหมายของคำต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการมาตรฐาน. (๑๔ กันยายน ๒๕๕๖). (ออนไลน์).

แหล่งที่มา : <http://app.tisi.go.th/standardization/definition.html>

ชื่อเรื่อง การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยพยาบาลในสังกัด. (๑๔ กันยายน ๒๕๕๖).

(ออนไลน์). แหล่งที่มา : bcnsurat.ac.th/warranty/doc/research/re3/c1.doc

แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานและตัวชี้วัดการพัฒนาคุณภาพชีวิตทั่วไป. (๑๔ กันยายน ๒๕๕๖).

(ออนไลน์). แหล่งที่มา : www.opp.go.th/news_11_12_50_6.doc

บุญอยู่ ขอพรประเสริฐ. (๒๕๕๔). **แนวทางการพัฒนามาตรฐานความโปร่งใสของ**

หน่วยงานภาครัฐ. (๑๐ กันยายน ๒๕๕๖). (ออนไลน์). แหล่งที่มา :

<http://www.oknation.net/blog/print.php?id=713209>

ปัทมาวดี ชาญสุวรรณ และอุรารมย์ จันทมาลา. (๒๕๕๖). **การพัฒนาแนวคิดและรูปแบบ**

การสร้างงานทางด้านนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ รูปแบบมาตรฐาน

ของภาควิชาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

(๑๐ กันยายน ๒๕๕๖). (ออนไลน์). แหล่งที่มา : <http://journal.msu.ac.th/?p=3302>

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗. (๑๑ กันยายน ๒๕๕๖). (ออนไลน์).

แหล่งที่มา : [http://www.thailandlawyercenter.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=](http://www.thailandlawyercenter.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=538974757&Ntype=19)

[538974757&Ntype=19](http://www.thailandlawyercenter.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=538974757&Ntype=19)

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖. (๑๑ กันยายน ๒๕๕๖).

(ออนไลน์). แหล่งที่มา : [http://www.thailandlawyercenter.com/index.php?lay=](http://www.thailandlawyercenter.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=538974860&Ntype=19)

[show&ac=article&Id=538974860&Ntype=19](http://www.thailandlawyercenter.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=538974860&Ntype=19)

รัชฎาพร วงษ์โสพนากุล, ศิริขวัญ ชัยเจริญ, ศศิเพ็ญ เอนกสุวรรณกุล, และจันทร์สม น้าสวัสดิ์.

(๒๕๕๕). **คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์**

ปีการศึกษา 2555-2556. ฉะเชิงเทรา : งานมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา

กองนโยบายและแผน มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ๒๕๕๐. (๑๑ กันยายน ๒๕๕๖). (ออนไลน์). แหล่งที่มา :

<http://www.thailandlawyercenter.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=538976878>

[&Ntype=25](http://www.thailandlawyercenter.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=538976878)

ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น. (๒๕๕๖). **รายงานประเมินตนเอง (SAR) ปีการศึกษา 2555**

ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.

ฉะเชิงเทรา : ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.

อวยพร กิตติเจริญรัตน์ และศิริพร สัจจมาลย์. (๒๕๕๔). *การสร้างมาตรฐานการพยาบาล*

ผู้ป่วยเด็กที่ได้รับการผ่าตัดหัวใจชนิดเปิด. (๑๐ กันยายน ๒๕๕๖). (ออนไลน์).

แหล่งที่มา : <http://www.dms.moph.go.th/nurse/Journals/journal38v2/journal38v20301.pdf>

ภาคผนวก

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร และผู้นำนักศึกษา

ด้วยศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ มีพันธกิจในการส่งเสริมด้านการอนุรักษ์ ทำนุบำรุงและสร้างสรรค์ศิลปะ วัฒนธรรม ควบคู่ไปกับการประกันคุณภาพการศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษา จึงได้จัดทำรายงานการวิจัยเรื่อง แนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ขึ้นเพื่อการประเมินคุณภาพการศึกษาตามองค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และตัวบ่งชี้ 6.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม เพื่อนำไปสู่การกำหนดมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

ในการนี้ข้าพเจ้านายสุรพล โต้ะสีดา เจ้าหน้าที่วิจัย ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ประกอบการทำวิจัยในลำดับถัดไป และขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดียิ่ง

ขอความกรุณาส่งคืนแบบสอบถามภายในวันที่ 4 เมษายน 2557 โดยสามารถส่งคืนแบบสอบถามได้หลากหลายช่องทาง ดังนี้

1. ที่เคาน์เตอร์ประชาสัมพันธ์คณะของท่าน
 2. ผู้รับเอกสารหมายเลข 6 ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น หน้าห้องงานธุรการสำนักงานอธิการบดี ชั้น 1 อาคารเรียนรวมและอำนวยการ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ (ในเมือง)
 3. สำนักงานศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น ชั้น 3 อาคารราชนครินทร์ (อาคารโรงอาหาร) มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ (ในเมือง)
 4. เบอร์โทรสาร : 038-810-441 เบอร์โทรศัพท์ 038-810-441 ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น
 5. ต่อติดประสานงาน : นายสุรพล โต้ะสีดา เจ้าหน้าที่วิจัย โทร. 085-227-2032
- อีเมล : miter_n@hotmail.com

ผู้วิจัย

นายสุรพล โต้ะสีดา

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษา
ของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์

คำชี้แจง

1. การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม เพื่อนำไปสู่การกำหนดมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์

2. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ในการสำรวจความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของท่านที่จะส่งผลต่อการกำหนดมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์

3. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางการสร้างมาตรฐานทางศิลปะ วัฒนธรรม
ในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

4. เพื่อความสมบูรณ์ของแบบสอบถามขอความกรุณาในการตอบแบบสอบถามทุกข้อ โดยทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงช่องเดียว

5. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยและใช้ประกอบการศึกษาวิจัยแนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม เพื่อนำไปสู่การกำหนดมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์

6. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานด้านการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและมีมาตรฐานรองรับการประกันคุณภาพการศึกษาที่ดี

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ขอความอนุเคราะห์ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ ชาย หญิง

2. ระดับการศึกษา

- ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี
 ปริญญาโท ปริญญาเอก

3. ตำแหน่ง

- ผู้บริหาร
 อาจารย์
 บุคลากรสายสนับสนุน
 นายกองคํการนํกศึคคษา
 ประธานสโฒสรนํกศึคคษา
 กรรมการสโฒสรนํกศึคคษา
 ประธานสภาคณาจารย์และขําราชการ
 กรรมการสภาคณาจารย์และขําราชการ
 กรรมการสภามหาวิทยาลัย
 กรรมการศูนย์ศึคคปะ วัฒนศรรคและท็องถึน
 ประธานสภาวัฒนศรรคจ้งหวัดฉะเช้งเทธา
 กรรมการสภาวัฒนศรรคจ้งหวัดฉะเช้งเทธา
 นํกวิขาการ (สํานํกงานวัฒนศรรคจ้งหวัดฉะเช้งเทธา)
 อื่น ๆ (ไปรศระบุ).....

4. สังกัดหน่วยงาน

- คณะมนุษยศาสตร์และสํงคคศาสตร์ คณะศรศาสตร์
 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิทยาการจ้งการ
 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม บัณฉิตวิทยาลัย
 สภาคณาจารย์และขําราชการ สภามหาวิทยาลัย
 สํานํกงานวัฒนศรรคจ้งหวัดฉะเช้งเทธา
 ศูนย์ศึคคปะ วัฒนศรรคและท็องถึน
 อื่น ๆ (ไปรศระบุ).....

ส่วนที่ 2 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม
ในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

โดยกำหนดมาตรฐานเป็น 3 มาตรฐาน ดังนี้

1. มาตรฐานด้านนโยบาย
2. มาตรฐานด้านการส่งเสริม
3. มาตรฐานด้านการเผยแพร่

คำชี้แจง โปรดอ่านและพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อให้เข้าใจ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับ
ระดับความคิดเห็นของท่านที่มีต่อแนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม
ในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น
และได้ประมาณค่าระดับความคิดเห็น ดังนี้

5	หมายถึง	มีความคิดเห็นระดับ มากที่สุด
4	หมายถึง	มีความคิดเห็นระดับ มาก
3	หมายถึง	มีความคิดเห็นระดับ ปานกลาง
2	หมายถึง	มีความคิดเห็นระดับ น้อย
1	หมายถึง	มีความคิดเห็นระดับ น้อยที่สุด

ส่วนที่ 2 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม
ในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

แนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม ของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. มาตรฐานด้านนโยบาย					
1.1 ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการสร้างมาตรฐาน โดยนำเอกลักษณ์ของท้องถิ่นมาสร้างมาตรฐาน					
1.2 ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการนำยุทธศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์มาสร้างมาตรฐาน					
1.3 ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการกำหนดเกณฑ์ และกลไกในการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม					
1.4 ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการจัดทำแผนศิลปะ วัฒนธรรม ร่วมกันในระดับหน่วยงาน					
1.5 ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการเชิญผู้แทนจาก สำนักงานวัฒนธรรม และปราชญ์ชาวบ้าน มาสร้างมาตรฐานทางศิลปะ วัฒนธรรมร่วมกัน					
1.6 ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีกิจกรรมและโครงการ ที่ปฏิบัติได้สอดคล้องกับแผนงานและนโยบาย					
1.7 ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการเสนอผลเปรียบเทียบ การปรับปรุงกิจกรรมและโครงการทั้งเก่าและใหม่					
1.8 ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะ วัฒนธรรมเข้าร่วมเป็นกรรมการในกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ					
1.9 ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการทบทวนเกณฑ์ มาตรฐานและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรมทุก ๆ ปี					
1.10 ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการเชิญผู้แทนผู้บริหาร และผู้นำนักศึกษามาวางแผนจัดกิจกรรมทางศิลปะ วัฒนธรรม ร่วมกัน					
1.11 ศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นมีการพัฒนาศักยภาพ ในการดำเนินงานของบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ					

ส่วนที่ 2 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม
ในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ (ต่อ)

แนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม ของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
2. มาตรฐานด้านการส่งเสริม					
2.1 มีการสร้างมาตรฐานทางนาฏศิลป์ที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น					
2.2 มีการสร้างมาตรฐานทางศิลปะที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น					
2.3 มีการสร้างมาตรฐานทางดนตรีไทยที่เป็นเอกลักษณ์ของ ท้องถิ่น					
2.4 มีการสร้างมาตรฐานทางภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น อาหารและ สมุนไพรในท้องถิ่น					
2.5 มีการจัดประกวดแข่งขันงานทางด้านศิลปะ วัฒนธรรม ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ					
2.6 มีการจัดงานมหกรรมทางศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น					
2.7 มีการสร้างเครือข่ายทางศิลปะ วัฒนธรรมกับคนในท้องถิ่น					
2.8 นำหลักการจัดการความรู้และแลกเปลี่ยนความรู้มาใช้กับ งานศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น					
2.9 จัดให้มีศูนย์กลางข้อมูลแหล่งเรียนรู้ทางศิลปะ วัฒนธรรม ณ ศูนย์วิชาการท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ บางคล้า					
2.10 นำนักศึกษาที่เรียนวิชาพื้นฐาน เช่น วิถีไทย บางปะกงศึกษา มาศึกษาดูงาน ณ ศูนย์วิชาการท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏ ราชนครินทร์ บางคล้า โดยบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอน					

ส่วนที่ 2 ระดับความคิดเห็นที่มีต่อแนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม
ในการประกันคุณภาพการศึกษาของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ (ต่อ)

แนวทางการสร้างมาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม ของศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
3. มาตรฐานด้านการเผยแพร่					
3.1 มีสื่อที่หลากหลายในการเผยแพร่งานศิลปะและวัฒนธรรม					
3.2 มีการจัดทำฐานข้อมูลทางศิลปะและวัฒนธรรม					
3.3 มีสถานที่หรือลานกิจกรรมด้านการทำนุบำรุงศิลปะ และวัฒนธรรม					
3.4 มีเวทีการประกวดที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงผลงาน ทางศิลปะและวัฒนธรรม					
3.5 มีกิจกรรมที่เป็นการสาธิตและการอบรมเชิงปฏิบัติการ					
3.6 มีกิจกรรมที่เป็นการเสวนาร่วมกับปราชญ์ชาวบ้าน					
3.7 มีการดำเนินการความร่วมมือกับหน่วยงานภายในและภายนอก					
3.8 มีการยกย่องเชิดชูเกียรตินักศึกษาและเยาวชนที่มีความสามารถ ทางด้านศิลปะและวัฒนธรรม					
3.9 มีกิจกรรมที่ใช้หลักความคุ้มค่าและเกิดประโยชน์แก่ชุมชน					

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ท่านคิดว่าศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่นควรมีการดำเนินการใด ๆ นอกเหนือจากประเด็น
ในแบบสอบถาม โปรดเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
จากศูนย์ศิลปะ วัฒนธรรมและท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์